

ПОВРАТАК ИЗВОРУ

العودة إلى الأصل باللغة الصربية

Абд Ер-Рахман ибн Абд Ел-Керим Еш-Шиха

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Превод:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

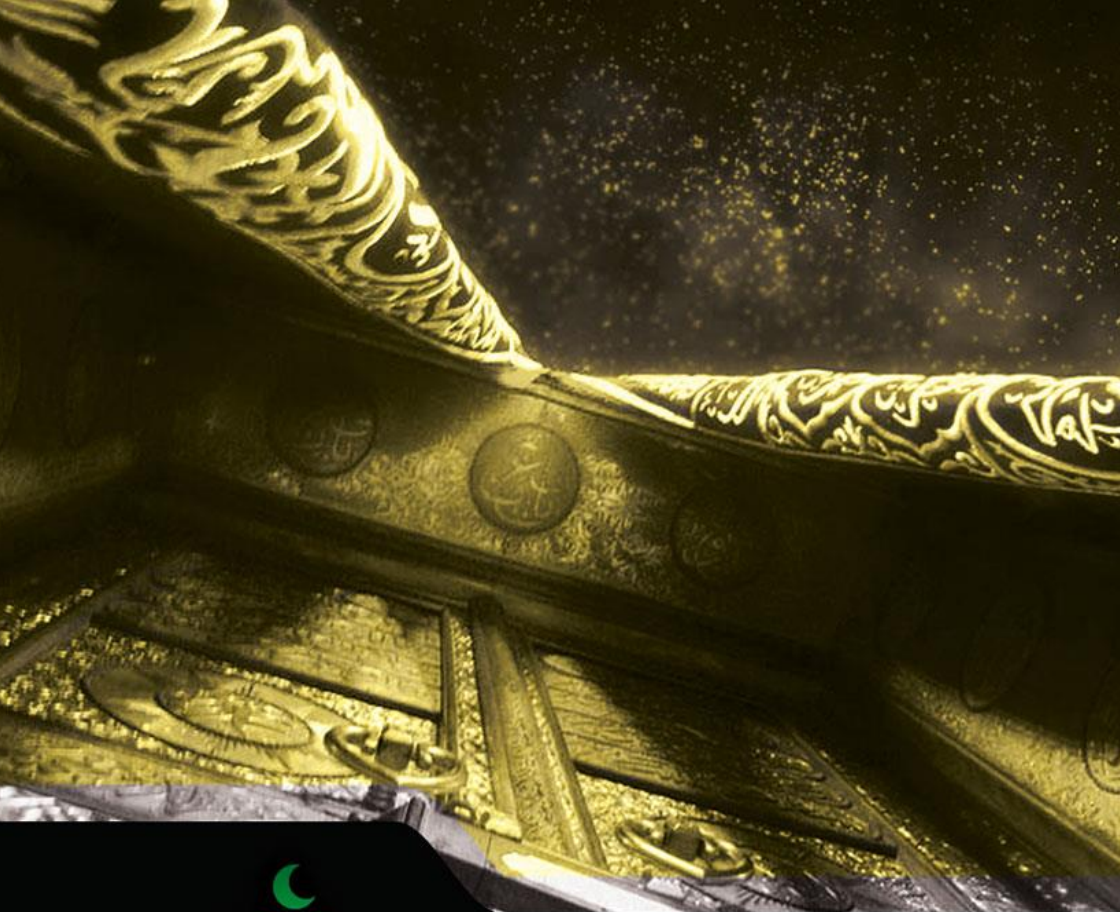
& Мустафа Голош

Ревизија:

Енис Бињош

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

У име Алаха Милостивог Самилосног

Сва хвала и захвала припадају само Алаху Узвишеном и нека је мир и спас на нашег Посланика Мухамеда, његову пордицу и асхабе (другове посланика Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас).

Предговор

У овој брошури ћемо се позабавити једним питањем које привлачи и заокупља интересовање човечанства, а третираћемо га и појаснити са аспекта Кур'ана часног. То питање се није појавило данас већ датира од самог настанка човечанства, а ради се о прапочетку, извору или извору свега (ствари). Полазишна основа овог питања је питање стварања, проживљења и повратка и свега онога у вези са тим у шта верује верник, а негира неверник. Када Кур'ан часни говори о овом питању људи на различите начине негирају проживљење па неки кажу да се ради о измишљотинама древних народа које су се преносиле с колена на колено. Алах Узвишени појашњавајући ово каже:

Говорили су: "Зар када помремо и кад прах и кости постанемо, зар ћемо, заиста, бити оживљени?"

И нама и још давно прецима нашим тиме се претило, али, то су само измишљотине народа древних." (Ал-Му'минун 82-83)

Неки су пак тражили како би поверовали у оживљење да њихови преци буду оживљени изражавајући на тај начин пркос па каже Алах Узвишени:

А ови, доиста, говоре:

"Постоји само наша прва смрт, ми нећемо бити оживљени;
претке наше нам доведите, ако је истина то што говорите!"
(Ад-Духан 34-36)

Има и оних који живот сматрају циклусом који се одвија у фазама из генерације у генерацију па када нестане једна генерација након ње дође друга и тако у круг, али у проживљење и место коначног повратка не верују. О таквима каже Алах Узвишени:

"Постоји само наш живот земаљски, живимо и умиремо,
једино нас време уништи" – говоре они. А они о томе баш
ништа не знају, они само нагађају. (Ал-Џасијах 24)

У овој књижици биће говора о кур'анским текстовима који се тичу ове теме са разумско-логичког аспекта јер онај ко негира проживљење најпре негира постојање Створитеља, а са оним ко негира постојање Створитеља се не може другачије разговарати осим на начин који подразумева разум и логику. Већина таквих се руководе својим разумом, логиком и природом (фитром) на путу ка спознаји истине и веровања у њу, а код неких њихов начин размишљања и логика само повећавају њихово неверовање, неправду и расправљање. Овако је поступио фараонов народ када им је дошао Муса, нека је на њега Божији мир и спас, са јасним доказима који су подстакли веровање у њиховим душама, али охолост, надменост и повођење за овосветским интересима су учинили да узневерују и поричу Муса, нека је на њега Божији мир и спас, Алах Узвишени каже:

И они их, неправедни и охоли, порекоше, али су у себи
веровали да су истинита, па погледај како су скончали
смутљивци. (Ан-Намл 14)

Изнећемо низ логичности које су поткрепљене разумским доказима из часнога Кур'ана које се тичу Створитеља, створења, разлога њиховог постојања, проживљења и вероватноће да ће се оно десити као и онога што следи након њега, тј. повратка Узвишеном Створитељу и месту коначног боравишта. Искрено се надам да ће информације које будем изложио и представио бити од користи сваком оном ко буде читао ову књигу.

Позивам свакога у чијим рукама се нађе ова књига да ужива током читања па ако поверује и прихвати оно у што она позива нека је хвала Алаху. Овај мој позив и молбу упућујем из разлога што се ради о новим информацијама које представљају додатак интелектуалној својини читаоца који спознаје чињенице које су му биле недоступне, или је до њих дошао на погрешан, искривљен и тенденциозан начин.

Док будеш читао ову књигу искрено замоли речима “О Створитељу свега што постоји, упути ме и укажи ми на исправан пут, на пут истине, јер ја другог помагача осим Тебе немам”. Потруди се да спознаш истину и да дођеш до ње чак иако си атеиста јер у дубини душе ти следиш веру страсти и пожуде које су створене као и ти. Постао си роб, а тога ниси ни свестан. Алах Узвишени каже:

Оне који се буду због Нас борили Ми ћемо, сигурно, путевима који Нама воде упутити; а Алах је, заиста, на страни оних који добра дела чине! (Ал-Анкабут 69)

У књизи “Човек је непознаница” француског научника, биолога и хирурга Алексиса Карела, добитника Нобелове награде, стоји: *“Истраживање о Алаху је лични пројекат сваке особе. Као што неко постане борац својим властитим трудом у спорту исто тако неко други може својим личним залагањем у чему налази задовољство и*

ибадетом (обожшавањем) стићи до духовне спознаје. Управо та смиреност и задовољство воде ка највишим људским аспирацијама. Унутрашња снага, светло духовности, љубав према Богу, неограничен мир, верска савест – сви ови феномени су подједнако истинити као што је и естетски смисао чињеница. Онај ко је спознао Бога и песник достижу коначну истину замишљајући лепоту изнад оне људске. Човек умарајући себе покушава да достигне истину која је недостижна иако је урођена истина виша од материјалног света. На путу остваривања овог циља човек себе излаже опасним искушењима и испитима и нико се не усуђује да га од тога одврати. Некада се душа придружи тој узвишеној истини, а некада не...!!”

Већина људи се одрекло вере заснованој на знању и срећни и задовољни су са оним што имају, јер су дошли до некаквих открића па мисле да им вера није потребна. Овакав став људи се заснива на њиховој искривљеној религији која датира још из средњег века када је било забрањено бавити се науком и проучавањем осим у складу са политиком цркве и њеним смерницама. Историја је сведок геноцида против човечности, а нарочито против научника, који је учинио да људи устану против цркве и њених учења која су контрадикторна здравој природи и разуму и да беже од вере за шта они свакако нису криви. Након свега тога проширио се атеизам (негирање Бога). Насупрот овоме ислам је отворио врата ученим људима. Шта више, ислам подстиче на тражење знања и сматра га једним од највећих ибадета који човека приближава исламу. Узвишени Алах је рекао:

Реци: "Зар су исти они који знају и они који не знају? Само они који памети имају поуку примају!" (Аз-Зумар 9)

Чак и прва сура која је објављена Алаховом посланику Мухамеду, нека је на њега Божији мир и спас, позива на читање, проучавање, науку и спознају па каже Алах Узвишени:

Читај, у име Господара твога, који ствара, ствара човека од угрушка! Читај, племенит је Господар твој, који поучава перу, који човека поучава ономе што не зна. (Ал-Алак 1-5)

Алах Узвишени Своме посланику, нека је на њега Божији мир и спас, није наредио да моли да му се увећа било шта од овосветских ствари осим знања управо због почаст и узвишеног места које му припада у исламу. Рекао је Алах Узвишени:

И реци: "Господару мој, Ти знање моје прошири!" (Та-Ха 114)

Треба знати да колико год човек постигне на пољу науке, знања и напретка његово знање је мало, а спознаја ограничена, јер и када нешто спозна и открије много тога му остане непознаница и скривено. Управо је то оно што Алах Узвишени потврђује Својим речима:

А вама је дато само мало знања. (Ал-Исра' 85)

Напредак на пољу науке из генерације у генерацију управо указује на постојање истинског Бога коме се сво знање враћа на крају, тј. Он је тај који све зна и који је потанко о свему Обавештен. Изнад сваког учењака постоји још ученији од њега па тако коначно и сво знање припада Алаху Узвишеном који је истину рекао када каже:

А над сваким зналцем има још знанији. (Јусуф 76)

Француски лекар Алексис Карел у својој књизи "Човек је непознаница" каже: *"Постало је јасно да напредак свих људских наука не може да задовољи наше потребе.*

Укратко, наше знање о нама самима је још увек у почетном стадијуму”. Такође каже: “Ми не можемо достићи (открити) тајне човека истим методама које користимо у испитивању материјалних супстанци и наш највећи недостатак и проблем је у томе што се све наше природне науке огледају у проучавању мртвог људског тела и још увек не уживамо у важности и вредности живог човека”.

Према томе, материјалне науке остају ограничене у смислу упуте створења и решавања проблема овог човека. И не само то, неки су искористили науку на погрешан начин па су занегирали објаву, божије посланике у лаж угонили, одбацили веру и проширили атеизам.

Ширење нереда и хаоса у западњачкој цивилизацији, декаденција морала, смртоносно оружје које уништава потомство и усева (природна богатства и добра), ширење опасних социјалних болести које разарају друштво, распрострањеност камате, загађење животне средине су само неки од проблема из којих се западњачка цивилизација не може извући осим уз повратак оним вредностима (објавама) са којима су дошли Алахови посланици, нека је на њих Божији мир и спас, а нарочито посланици (објави) Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас, која је последња и коначна објава којом су докинуте претходне објаве. Рекао је Узвишени:

А тебе (о Мухамеде) смо само као милост световима
послали. (Ал-Анбија’ 107)

Појашњења:

- Теме којима ћемо се бавити у овој брошури су веома сажете и представљају наговештаје и знаке. Ово из

бојазни да се драгом читаоцу не одужи читање књиге, а онај ко жели више сазнати о појединостима одређених тема за које сматра да су му интересантне, хвала Алаху, веома лако ће моћи да настави истраживање на поверљивим и провереним исламским сајтовима или нека се повеже са исламским центрима који су распрострањени у већини земаља света.

- Ислам је верозакон и правац и зато је стабилан, а муслимани су ти који примењују овај верозакон и правац и они су ти који су колебљиви (нестабилни и променљиви) па има оних муслимана који лажу, варају, обмањују и сл. и који крше и чине оно што исламски шериат забрањује. Ова појава је присутна и код других религија и ово појашњава грешке и недостатке у примени шериата од стране неких муслимана што свакако не значи да је шериат сам по себи погрешан и мањкав. Зато не треба мешати шериат и примену шериата и не треба судити о исламу на основу поступака појединих муслимана који на погрешан начин имплементирају правац и учења шериата.

- Божији верозакони се међусобно употпуњују. Имају заједничку, исту основу (извор, корен) – тевхид (монотеизам), а обреди и прописи се разликују. Ибрахимови сухуфи (листови који су му објављени), Зебур, Теврат и Инцил су употпуњени Кур'аном који је поседњи и коначни Божији верозакон (шериат) чији су прописи савршени и потпуни. Ово свакако не значи да су остали божији закони мањкави јер онај ко сматра да је неки од божијих закона мањкав постао је неверник и изашао из ислама. Алах Узвишени је рекао:

Реците: "Ми верујемо у Алаха и у оно што се објављује нама, и у оно што је објављено Ибрахиму, и Исмаилу, и Исхаку, и Јакубу, и унуцима, и у оно што је дато Мусау и

Исау, и у оно што је дато веровесницима од Господара њиховог; ми не правимо никакве разлике међу њима, и ми се само Њему покоравамо." (Ал-Бакарах 136)

Сваки шериат (верозакон) је у свом времену био потпун и одговарајући у смислу имплементације за потребе оних којима је послан. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, појашњавајући ову чињеницу каже: “Пример мене и посланика пре мене је као пример човека који гради кућу, украшава је и улепшава, изузев ћошка где недостаје цигла. Људи је обилазе и дивећи се говоре: “Када би само била још ова цигла, била би потпуна?!” Каже: “Ја сам та цигла и ја сам последњи посланик!” (Бухарија, Муслим, Ахмед, Ибн Хибан, Тирмизи)

Божије религије (објаве) су попут куће у чијој изградњи учествују сви посланици. Сваки од њих је послан са по јеном циглом коју треба да угради у ту кућу све док не дођу до краја где недостаје још једна цигла како би се изградња довршила. Алах је послао Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас, чија вера и шериат (верозакон) симболизују и представљају ову последњу циглу која употпуњује и усавршава изградњу те куће.

- На глобалном нивоу, без изузетка, видимо да се ислам напада као вера, за разлику од осталих вера и праваца. Искористи прилику која ти се пружа и размисли због чега и одакле толико отворено непријатељство према исламу. Искористи шансу да спознаш разлог зашто је то тако, а разлог лежи управо у чињеници да ислам позива људе да обожавају свога Господара (Алаха) док друге религије позивају у обожавање људи. И са једног и са другог аспекта ислам је вера која не дозвољава неправду, насиље, тиранију и непријатељство. Алах Узвишени каже у хадиси-кудсију:

“О робови Моји, доиста сам Ја Себи забранио насиље и учинио сам га вама забрањеним, па немојте чинити насиље једни другима.” (Сахиху Муслим)

Ислам не дозвољава охолост и надменост па каже Алах Узвишени:

И, из охолости, не окрећи од људи лице своје и не иди земљом надмено, јер Алах не воли ни гордог ни хвалисавог. У ходу буди одмерен, а у говору не буди грлат; та најнепријатнији глас је ревање магарца!" (Лукман 18-19)

Ислам не дозвољава узимање туђег иметка на непоштен начин па каже Узвишени:

Не једите имовину један другог на непоштен начин и не парничите се због ње пред судијама да бисте на грешан начин и свесно део туђе имовине појели! (Ал-Бакарах 188)

Ислам не дозвољава кршење људских права. Алах Узвишени каже:

И људима ствари њихове не закидајте. (Ал-А'раф 85, Худ 85, Аш-Шуара 183)

Ислам не дозвољава да јачи угњетава и понижава слабијег. Рекао је Узвишени:

Зато сироче не уцвили, а на просјака не подвикни. (Ад-Духа 9-10)

Ислам не дозвољава да богати узурпирају право сиромашних. Рекао је Алах Узвишени:

Нека они који шкртаре у ономе што им Алах из обиља Свога даје никако не мисле да је то добро за њих; не, то је зло за њих. На Судњем дану биће им о врату окачено оно чиме су шкртарили, а Алах ће небеса и Земљу наследити; Алах добро зна оно што радите.

(Алу Имран 180)

Ислам не дозвољава експлоатацију људи злоупотребом њихових основних потреба. Рекао је Алах Узвишени:

И добро чините – Алах, заиста, воли оне који добра дела чине. (Ал-Бакарах 195)

Ислам не дозвољава неред и хаос било на нивоу појединца или друштва. Каже Алах Узвишени:

И ред на Земљи не реметите кад је већ на њој успостављен ред. То је боље за вас ако верујете. (Ал-А'раф 85)

Овде бих поставио питање сваком разумном човеку: Да ли би се супроставио, борио и непријатељски односио према религији (вери) која садржи и пропагира овакве принципе? Ово је дакле ислам – корист за човечанство како је то појаснио Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, у свом хадису: “Најдражи људи Алаху су најкориснији народу (од којих народ највише користи има). Најдраже дело Алаху јесте: она радост и весеље коју унесеш у неког муслимана, или да му отклониш неку недаћу и бригу, или да му подмириш неки његов дуг, или да отклониш од њега глад (тј. да га нахраниш).” (Бележи га Дарекутни, Ибн Асакир, шејх Албани га је оценио веродостојним у “Сахихул Џами”- 3289 и у “Ес-Сахиha”- 426.

Ислам је вера љубави према људима. Рекао је Посланик, нека је на њега Божији мир и спас: “Нико од вас неће у потпуности веровати све док не буде желео своме брату муслиману оно што жели себи.” (Мутефекун алејх)

Ислам позива на леп однос и мир према ономе ко се тако односи према исламу, а према ономе ко се бори против ислама, ислам позива на борбу против њега. Рекао је Алах Узвишени:

Алах вам не забрањује да чините добро и да будете праведни према онима који не ратују против вас због вере и који вас из завичаја вашег не изгоне – Алах, заиста, воли оне који су правични – али вам забрањује да пријатељујете са онима који ратују против вас због вере и који вас из завичаја вашег изгоне и који помажу да будете прогнани. Они који с њима пријатељују сами себи чине неправду. (Ал-Мумтаханах 8-9)

Прелазак из једне вере у другу је веома јасна ствар на глобалном нивоу. Јевреји који важе за оне који се најжешће придржавају вере дешава се да неки од њих пређу у другу веру, а већина хришћана се не придржава своје вере већ траже тамо-амо оно што ће утолити њихову душевну жеђ и унутарњу смиреност. Хиндуси, будисти и припадници сикизма који заснивају своју религију на митовима и легендама прихватили су хришћанство које су сами хришћани оставили услед недостатка убеђења и веровања у његову идеологију. За разлику од ових религија у исламу се веома ретко дешава да неко напусти исламску веру. Шта више, светска статистика каже да је ислам религија која се најбрже шири у свету упркос томе што се против ислама бори и иметком и људством како би се људи одвратили од њега и како би се зауставило његово ширење. Међутим, ти покушаји су безуспешни и постали су попут онога ко долива бензин на ватру чиме је само још више распирује. Ово зато што је Алах обећао да ће чувати и помоћи ислам. Алах Узвишени је рекао:

Они желе да устима својим утрну Алахово светло, а Алах жели видљивим учинити светло Своје, макар не било по вољи неверницима. (Ат-Тавбах 32)

Онима који су се одлучили да напусте своју веру услед недостатка убеђења у њена учења упућујем позив да

упознају најбољу, највреднију и најпотпунију (најсавршенију) веру – то је ислам, вера истине која се не коси са здравим разумом и фитром (природом).

КО ЈЕ АЛАХ?

Пре саме спознаје Алаха, Господара светова, позабавићемо се људским разумом са аспекта ограничености његових могућности које је Алах створио као саставни део тог разума којим је Алах одликовао човека у односу на остала бића управо зато да би човек спознао Алаха кроз размишљање о Његовим створењима користећи се примерима који ће му користити у верском и овосветском смислу. Као пример навешћемо душу која је покретач тела које је без ње мртво. Упркос томе што је не можемо осетити нашим чулима – невидљива је, не може се омирисати, додирнути, чути, нашим разумом нисмо у стању спознати њену бит, ми верујемо у њено постојање. Она је једно од Алахових створења. А шта мислиш о Ономе ко ју је створио и учинио је постојаном? Због тога када је Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, био упитан о души добио је одговор од Узвишеног Алаха:

Питају те о души. Реци: "Шта је душа – само Господар мој зна, а вама је дато само мало знања." (Ал-Исра' 85)

Сејид Кутб, Алах му се смисловао, каже: *"Правац који се заснива на Кур'ану и у складу је са њим је најисправнији и као такав ће на најбољи начин удовољити људима у ономе што им је потребно. У ономе што људска перцепција не може достићи и спознати и што не даје резултате нити плодове не треба трошити менталну енергију коју је Алах даровао људима, док у оном сегменту где људска спознаја поседује средства и начине поимања и схватања не треба забранити људском разуму да делује. Међутим, и у овом случају постоје упутства која се односе на људски разум да мора деловати у оквиру својих граница и поља која*

познаје. Нема смисла разбијати главу и трошити енергију око нечега што људски разум није у стању спознати јер нема средства помоћу којих би дошао до те спознаје”.

Ако је ово случај са неким од Алахових створења шта тек рећи о настојању да се спозна Створитељ и све оно што је у вези с Њим. Ово су оне ствари пред којима људски разум једноставно застане и није их у стању поимати, нити спознати па самим тим сваки труд, залагање и трошење енергије у том смеру сматра се беспослицом и бесмислицом. Разум је ограничено створење које не може деловати ван њих (тих граница), а размишљање о Алаховом бићу је ван граница људског разума које се не могу премашити што представља преоптерећење за људски разум оним што није у стању схватити јер је Узвишени Алах тако одлучио и одредио па каже:

А они (људи) знањем не могу Њега (Алаха) обухватити.
(Та-Ха 110)

Нико није као Он (Алах)! Он све чује и све види. (Аш-Шура 11)

Погледи до Њега (Алаха) не могу допрети, а Он (Алах) до погледа допире; Он (Алах) је милостив и упућен у све. (Ал-Ан’ам 103)

Преокупираност људског разума овим питањем је попут примера где неко стави пет тона у аутомобил који не може понети више од једне тоне. Ово би без сумње био разлог због којег се аутомобил не би могао кретати, чак би се и покварио (уништио). Исти је случај и са људским разумом када је реч о размишљању о Алаховом бићу и ономе што спада у гајб (невидљиво и непознато) о чему човек једино може нешто сазнати преко Алахових посланика, нека је на њих Божији мир и спас.

Становници Јемена су једне прилике упитали Алаховог посланика, нека је на њега Божији мир и спас, говорећи: “Дошли смо да те питамо о нечему”. Посланик, нека је на њега Божији мир и спас, је рекао: “Алах је био (постојао) када ничега није било.” (Део хадиса који се налази у Сахихул-Бухари)

ГДЕ ЈЕ АЛАХ?

Алах Узвишени је високо изнад арша (Свога престоља) и седам небеса. Неки атеисти ће можда поставити питање “где је Алах” да га ограничи унутар овог космоса. Ми ћемо им одговорити да је Алах Створитељ и места и времена, а место и време су од Његових створења па га самим тим не могу ни обухватити. Алах је постојао када ничега није било ни пре, ни после, ни изнад Њега својим бићем. Он се узвисио изнад Арша (Свога престоља), а Својим знањем је најближи човеку, тј. о свему је обавештен и апсолутно све зна. Алах Узвишени је рекао:

Он је Први и Последњи, и Видљиви и Невидљиви; и Он зна све! (Ал-Хаид 3)

Када је реч о Алаховим својствима ми их не можемо све обухватити у овој краткој књижици, али ћемо споменути нека од својстава Створитеља овог космоса, а нашли смо за сходно следеће:

- Он је Један Једини, који нема судруга (супарника). Нико није попут Њега Узвишеног, тј. нико му не може парирати у смислу три аспекта тевхида – тевхидул-улухијјех (једино Алах заслужује да се истински обожава и да му се упућују све врсте ибадета), тевхидур-рубубијјех (једино је Алах Створитељ, апсолутни Господар свега створенога, Он је тај који даје живот и смрт, који даје опскрбу и сл.), тевхидул-есмаи вес-сифат (Њему припадају најлепша имена и најузвишенија својства). Алах Узвишени је рекао:

Реци: "Он је Алах – Један! Алах је Уточиште сваком! Није родио и рођен није, и нико Му раван није!" (Ал-Ихлас 1-4)

- Алах је вечно Живи који никад не умире. Каже Узвишени Алах:

Он је Живи, нема бога осим Њега, зато се само Њему
клањајте, искрено Му исповедајући веру: "Нека је хваљен
Алах, Господар светова!" (Гафир 65)

Сва остала створења ће нестати. Алах Узвишени је рекао:

Све што је на Земљи пролазно је, остаје само Господар
твој, Величанствени и Племенити.

(Ар-Рахман 26-27)

- Он сам по себи опстоји, није створен, ни на који начин
није овисан о некоме. Он је Тај од кога сви зависе и без
Њега ништа не може постојати нити опстати. Алах
Узвишени је рекао:

Аллах је – нема бога осим Њега – Живи и Вечни! Не
обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на
небесима и оно што је на Земљи! (Ал-Бакарах 255)

- Он је најмудрији у својим делима, речима и моћи па је
својом апсолутном мудрошћу и правдом поставио све на
своје место. Најмудрији је у погледу својих створења,
њиховом уређивању и Он најбоље зна шта је у њиховом
интересу. Алах Узвишени је рекао:

И једини Он влада робовима Својим; Он је Мудри и
Свезнајући. (Ал-Ан'ам 18)

- Он је онај који све чује и види, све зна и коме ништа није
скривено. Каже Узвишени Алах:

Њему припада све што постоји у ноћи и дану; Он све чује
и све зна. (Ал-Ан'ам 13)

- Он је толико моћан да Му ништа на Земљи ни на небу не
може промаћи ни умаћи па каже Узвишени Алах:

Ма где били, Алах ће вас све сабрати – Алах, заиста, све
може. (Ал-Бакарах 148)

- Алах је тај који све зна и који својим знањем у потпуности обухвата све. Његовом знању није претходило незнање и Он не заборавља. Алах зна све што је скривено, све што је било, бива и што ће бити, а зна и како би се збило оно што се није догодило. Рекао је Алах Узвишени:

Господару твоме ништа није скривено ни на Земљи ни на небу, ни колико трун један, и не постоји ништа, ни мање ни веће од тога, што није у Књизи јасној. (Јунус 61)

- Алах је Творац свега и ствара из ничега. Каже Узвишени:

Он је Алах, Творац, Онај који из ничега ствара, Онај који свему даје облик, Он има најлепша имена. Њега хвале оні на небесима и на Земљи, Он је Силни и Мудри.

(Ал-Хашр 24)

- Алах Узвишени је Опскрбитељ свих створења који им даје све оно што им је потребно за живот. Узвишени Алах каже:

На Земљи нема ниједног живог бића, а да га Алах не храни.

Он зна где ће које боравити и где ће сахрањено бити. Све то има у јасној Књизи. (Худ 6)

- Алах даје живот и смрт и Моћан је да поново оживи умрле. Рекао је Алах Узвишени:

Реци: "Алах вам даје живот, затим ће учинити да поумирете, а после ће вас на Судњем дану сабрати, у то нема никакве сумње, али већина људи не зна." (Ал-Џасијах 26)

ОВО ЈЕ АЛАХ

- Алах је Милостиви који воли оне међу својим робовима који су милостиви. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, каже: “Будите милостиви према онима који су на Земљи како би вам се смиловао Онај на небесима.” (Тирмизи, шејх Албани га је оценио веродостојним у “Сахихут-Тирмизи”)

- Алах је онај који прашта и воли оне Своје робове који су толерантни па каже Алах Узвишени:

Ти са сваким – лепо! И тражи да се чине добра дела, а незналица се клони! (Ал-А’раф 199)

- Алах је великодушан и племенит и воли оне Своје робове који су племенити. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, каже: “Алах је племенит и воли племенитост и узвишене моралне особине, а презире беспослице и глупости.” (бележи га Бејхеки, а шејх Албани га је оценио веродостојним у “Сахихул-цами” – 1744 и у “Ес-сахихах – 1378.

- Алах је благ и воли оне Своје робове који су благи. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, каже: “Алах је благ (добростив) и воли благод. Алах даје да се благошћу постигне оно што се не може постићи грубошћу нити било чим другим осим с благошћу.” (Бележе га Муслим и Ибн Хибан)

- Алах је онај који покрива (скрива) и воли оне Своје робове који скривају махане и срамоте другога. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, је рекао: „Ономе ко сакрије срамоту брата муслимана на овоме свету Алах ће сакрити његову срамоту на Судњем дану.” (Бележе га Муслим и Ахмед)

- Алах је леп и воли лепоту као и оне Своје робове који се пуно чисте. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, је рекао: “Алах је леп и воли све што је лепо.” (Сахиху Муслим)

- Алах је стидљив и воли оне Своје робове који су стидљиви. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, је рекао: “Заиста је Алах Благ, Стидљив и Онај Који покрива, воли стид и покривање, па ако се неки од вас буде купао, нека се покрије (тј. нека се заклони да га људи не виде).” (Хадис је веродостојан, а бележи га Ахмед, Ебу Давуд и Несائي. Шејх Албани га је оценио веродостојним у “Ел-Ирва” – 2335)

РАЦИОНАЛНИ ДОКАЗИ О ПОСТОЈАЊУ АЛАХА УЗВИШЕНОГ

Један атеиста је упитао шејха Ахмеда Дидата, Алах му се смиловао, следеће: *“Како ћеш се осећати када умреш и видиш да ахирет (будући свет) не постоји?”*

Шејх Ахмед Дидат му је одговорио: *“Сигурно се нећу горе осећати од тебе када ти умреш и увериш се (видиш) да је ахирет (будући свет) истина.”*

Вероватно је овај одговор довољан сваком разумном човеку како би се пронашао и себе упозорио на оно што га чека, јер мудар је онај ко обузда своју душу и ради за оно што га чека након смрти. Можда је најважнији доказ постојања Алаха Узвишеног онај осетилни, чулни, сензуалистички којег нико не може порећи. Постојање овог дивног универзума са својим уређењем и свим што он садржи – Земља, небо и све што је створено на њима и између њих као што су људи, животиње, инсекти, камење, дрвеће, звезде, сунце, месец, мора, реке, и остало, све то функционише и креће се онако како је Творац и Владар одредио и уредио. Када би се нешто у њему пореметило не би било живота. Зато се поставља питање: ко је створио, уредио и направио своју креацију са овако дивним системом? Постоје три могућноси (одговора на ово питање), четврте нема:

Прва могућност се односи на то да је овај универзум са својим уређеним, дивним, прекрасним системом, са свим световима који се у њему налазе настао сам од себе. Ово је у основи немогуће јер сваки догађај мора имати свог покретача (онога ко је проузроковао тај догађај), све што је створено мора имати свога створитеља и за сваки разлог мора постојати узрочник.

Друга могућност говори о томе да је овај универзум створило нешто, а то нешто може бити сам универзум. Ова тврдња је нелогична и неприхватљива за здрав разум јер нешто не може створити нешто слично себи.

Трећа могућност се односи на то да је овај универзум заједно са свим оним што је у њему створио и креирао Творац који је изван њега. Ова могућност је реална и прихватљива за здрав разум. Тај Творац је Алах, Господар светова. Ово је оно у шта верују сви монотеисти и они који верују у постојање Бога док се остали попут атеиста колебају и сумњају у ову тврдњу. Истину је рекао Алах Узвишени када каже:

Зар су они без Створитеља створени или су они сами себе створили?! Зар су они небеса и Земљу створили?! Не, него они неће да верују. (Ат-Тур 35-36)

Вероватно један од главних узрока искривљеног веровања и атеизма код већине људи је то што суде на основу својих схватања онамо где то не би требало чинити јер арбитража ума (разума) је релевантна када се ради о истим створењима, а када је реч о Створитељу разум је немоћан да га спозна, тј. да размишља о каквоћи Његовог бића. Зато је ислам појаснио шта је делотворан лек по овом питању па Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, каже: *“Некима од вас дође шејтан дошаптавајући му: ко је створио то и то... Све док не упита: Ко је створио твога Господара? Кад се то неке деси, нека затражи уточниште код Алаха и нека престане.”* (Мутефекун алејхи)

РАЦИОНАЛНИ ДОКАЗИ О ЈЕДНОЋИ АЛАХА УЗВИШЕНОГ

Кур'ан часни говори о немогућности да Алах има судруга, супарника или неког Себи равног јер би њихово постојање значило да је Алах мањкав и да има ману. Због тога већина кур'анских ајета на ову тему говоре у прилог томе да је Алах Узвишени чист од сваког несавршенства, недостатка и од тога да има судруга (неког равног Њему). Алах Узвишени је рекао:

Он је Алах – нема другог бога осим Њега, Владар, Свети, Онај који је без недостатака, Онај који свакога осигурава, Онај који над свим бди, Силни, Узвишени, Горди. Хваљен нека је Алах, Он је врло високо изнад оних које сматрају Њему равним! (Ал-Хашр 23)

Установљени су логичко-рационални докази, прихватљиви здравом разуму, путем којих се долази до негације постојања судруга Алаху Узвишеном и било какве могућности у том смислу, а неки од њих су:

- Постојање слободне моћи и владавине за свако од божанстава елиминише тврдњу (могућност) постојања других божанстава поред Алаха Узвишеног, јер је слободна воља и моћ једна од божанских карактеристика што подразумева да свако божанство жели да ради оно што хоће, а што се опет разликује од онога што друго божанство жели, што би довело до конфликта, супарништва и ривалства међу њима а самим тим и до појаве нереда и хаоса у универзуму. Зато је Алах Узвишени чист и далеко од тога да има судруга. Алах Узвишени је рекао:

Да Земљом и небесима управљају други богови, а не Алах, пореметили би се. Па нек је узвишен Алах, Господар свемира, од онога што Му приписују! (Ал-Анбија' 22)

- Постојање других божанстава мимо Алаха Узвишеног би значило да свако од њих поседује снагу и моћ помоћу које би настојало остварити власт и премоћ у овом космосу што би опет довело до конфликта и супарништва међу њима због чега би у универзуму настао неред. Зато је Алах далеко од тога да има судруга па каже Узвишени Алах:

Реци: "Да поред Њега постоје други богови, као што они говоре, они би онда потражили пут до Алаха Свевишњег."

Хваљен нека је Он и врло високо изнад онога што они говоре! (Ал-Исра' 42-43)

- Постојање других божанстава мимо Алаха Узвишеног подразумева поделу универзума међу њима како би свако божанство управљало оним што је створило што би изазвало велики неред. Сваки разуман човек зна да управљање универзумом спада у надлежности и права Алаха Узвишеног. Рекао је Алах Узвишени:

Алах није узео Себи сина, и с Њим нема другог бога! Иначе, сваки би бог, с оним што је створио – радио што би хтео, и један другог би побеђивао. – Хваљен нека је Алах који је далеко од онога што они износе. (Ал-Му'минун 91)

Алах је Један Једини, Уточиште сваком, који нема потребе за тим да има судруга, нити другу своју, нити дете, нити било каквог помагача. Рекао је Алах Узвишени:

И реци: "Хваљен нека је Алах, који Себи није узео детета и који у власти нема ортака, и коме не треба заштитник због немоћи – и хвалећи Га величај!" (Ал-Исра' 111)

Он је створитељ небеса и Земље! Откуд Њему дете кад нема жене, Он све ствара, и само Он све зна. (Ал-Ан'ам 101)

ДА ЛИ ЈЕ АЛАХ У ПОТРЕБИ ЗА СВОЈИМ СТВОРЕЊИМА

Добро је познато да владари имају слободу да владају онако како они хоће, а Алаху припада најузвишенији пример. Алах Узвишени је Творац универзума са свим што се у њему налази, Он Узвишени је апсолутни владар и влада онако како Он хоће, а људи су Његова створења. Алах Узвишени је рекао:

Господар ваш је Алах, који је небеса и Земљу у шест временских раздобља створио, а онда свемиром загосподарио; Он тамом ноћи прекрива дан, која га у стопу прати, а Сунце и Месец и звезде се покорављају Његовој вољи. Само Он ствара и управља! Узвишен нека је Алах, Господар светова! (Ал-А'раф 54)

Алах Узвишени је тај који опскрбљује, који даје кишу и сушу, земљотресе и вулканске ерупције, сиромаштво и богатство, живот и смрт, здравље и болест, срећу и тугу – све је то са Алаховом мудрошћу и одредбом коју ниједно створење не може спречити. Ниједно створење се не може супроставити ономе што Алах чини, нити изаћи из оквира Његове власти и хтења. Узвишени Алах каже:

Он неће бити питан за оно што ради, а они ће бити питани.
(Ал-Анбија' 23)

Господар твој ствара шта хоће, и Он одабира. Они немају право бирати. Хваљен нека је Алах и врло високо изнад оних које с Њим изједначују! (Ал-Касас 68)

Његова мудрост може бити вањска – очигледна и препознатљива, а може бити и унутарња – скривена. Оно што Алах одреди наочиглед може бити лоше, а у суштини је добро и ми то не знамо, а може бити и обратно (да нам се

чини да је нешто добро, а у суштини је лоше). Алах Узвишени је рекао:

Не волите нешто, а оно може бити добро за вас; нешто волите, а оно испадне зло по вас. – Алах зна, а ви не знате.
(Ал-Бакарах 216)

Онај ко је створио људе у стању је створити и остала створења за која ми знамо и која не знамо. Алаху та створења нису потребна већ су она у потреби за Њим Узвишеним и требају Алаха у сваком смислу. Алах Узвишени је рекао:

О људи, ви сте сиромаси, ви требате Алаха, а Алах је независан и хвале достојан. Ако хоће, уклониће вас и нова створења довести, то Алаху није тешко. (Фатир 15-17)

Као што људска тела имају потребу за храном и састојцима неопходним за живот попут јела и пића, исто тако и њихове душе имају потребу за својим Створитељом у смислу да Га обожавају, да Му се обраћају за своје потребе, да Му се покоре, потчине и буду понизне пред њим осећајући смиреност и спокој у Његовој близини исто као што то осећа дете у наручју свог родитеља. Људи имају потребу за својим Створитељом, препуштени су Њему и само Њему Узвишеном упућују своје молбе. Управо кроз ту потчињеност, покорност, понизност и обожавање Створитеља душа се храни, смирује и осећа срећу. Ову храну душа не може добити осим на начин како су то божији посланици појаснили путем објаве од свога Господара (Алаха) који је створио и твоју душу и учинио да њена храна буде управо оно што је објављено у оквиру верозакона и прописа. Узвишени Алах је рекао:

А како и не би знао Онај који ствара, Онај који све потанко зна, који је о свему обавештен. (Ал-Мулк 14)

Постојање и битисање људи, као и њихова променљивост, колебљивост и нестабилност у свим ситуацијама се враћа на Алахово хтење и жељу. Он Узвишени није створио људе како би Себе ојачао, нити их је створио из игре и забаве, није их створио како би Му користили или штету нанели, јер Алах није овисан о њима већ су људи у потреби за Њим како нас је о томе Узвишени обавестио у хадиси-кудсију: “О робови Моји, ви никада не можете доћи до онога чиме бисте Мени штету нанели, па да Ми је нанесете, нити икад можете доћи до онога што ће Мени корист донети, па да Ми је донесете. О робови Моји, кад бисте ви, и први и задњи, и људи и цини, имали срце најпобожнијег човека, то ништа не би повећало Моје имање. О робови Моји, када бисте ви, и први и последњи, и људи и цини, имали срце најгорег грешника, то ништа не би умањило Моје имање. О робови Моји, када бисте ви, и први и последњи, и људи и цини, стали на једно место, па Мени своје молбе и жеље упутили, те Ја удовољио свачијој молби и жељи, то не би умањило оно што Ја имам ни онолико колико игла одузме од мора кад се у њега замочи. *О робови Моји, све зависи од ваших дела, која су код Мене сачувана и пребројана; и за која ћу Ја вама дати заслугу. Ко нађе награду и добро, нек Алаху захвали, а ко нађе казну и зло, нек не кори никог осим себе.*” (Сахиху Муслим)

Дакле, дела Алахових робова се њима враћају, тј. њима користе или шкоде и за њих ће полагати рачун па ако буде више добрих дела све ће испасти на добро, а ако превагну лоша дела онда ће и исход бити лош. Од Алахове милости и правде је то што је учинио и прописао награду, полагање рачуна и казну како се не би изједначило ружно и лоше са добрим. Алах Узвишени је рекао:

Све што чините – чините себи, добро и зло. (Ал-Исра’ 7)

РАЗЛОЗИ СТВАРАЊА ЧОВЕЧАНСТВА

Није могуће да разуман човек не прихвати чињеницу да су све ствари створене са неком мудрошћу, циљем и сврхом и зато се паметан и разуман човек клони оних ствари, дела у свом животу која немају мудрост и сврху какву он жели. А шта тек рећи о Алаху који је Најмудрији!? Алах Узвишени је рекао:

Свима вама смо закон и правац прописали. А да је Алах хтео, Он би вас следбеницима једне вере учинио, али, Он хоће да вас искуша у ономе што вам прописује, зато се такмичите ко ће више добра учинити; Алаху ћете се сви вратити, па ће вас Он о ономе у чему сте се разилазили обавестити. (Ал-Маидах 48)

Све што је Алах створио у овом универзуму створио је с мудрошћу и сврхом све једно да ли ми знамо за њу или не. Алах Узвишени каже:

Ми нисмо узалуд створили небо и Земљу и оно што је између њих; тако мисле неверници, па тешко неверницима кад буду у ватри! (Сад 27)

Логично је поставити питање зашто је Алах створио човечанство, али је прецизније рећи која је мудрост због које је Алах створио човека? Шта се тражи од људи њиховим стварањем? Мудрост стварања не зна нико осим Алах Узвишени и ми знамо само оно што нам је Он Узвишени појаснио. Алах Узвишени нас је обавестио да је мудрост стварања небеса, Земље и свега што је између њих од Његових створења за која само Он зна својеврстан испит за човека па каже Узвишени:

Он је у шест временских раздобља небеса и Земљу створио
– а Његов престо је изнад воде био – да би вас искушао
који ће од вас боље поступати. (Худ 7)

Због ове мудрости Алах Узвишени је створио живот и смрт. Све је створено са одређеним роком па је и рад (дела) ограничен и записан. Период између рађања и смрти је период кушње и испита како би на тај начин постало јасно ко је добротинитељ а ко лош, ко је верник а ко неверник. Алах Узвишени је рекао:

Онај који је дао смрт и живот да би искушао који од вас ће
боље поступати; – Он је Силни, Онај који прашта. (Ал-
Мулк 2)

Алах Узвишени је одредио Адему, нека је на њега Божији мир и спас, оцу човечанства, да буде искушан још док је био у рају када је наредио њему и његовој жени да се не приближавају дрвету чије плодове је било забрањено јести. Ђаво им је дошаптавао и наговарао их да ту забрану прекрше па су га они послушали и Адем, нека је на њега Божији мир и спас, почини грех према Своме Господару. Затим је признао свој грех и покајао се Алаху, а Алах Узвишени му је примио покајање и спустио га из раја на Земљу која ће бити место кушње и испита за Адема, нека је на њега Божији мир и спас, и његово потомство. Алах Узвишени је рекао:

И Ми рекосмо: "О Адеме, живите, ти и жена твоја, у
Џенету (рају) и једите у њему колико год желите и одакле
год хоћете, али се овом дрвету не приближујте па да сами
себи неправду нанесете!"

И шејтан (ђаво) их наведе да због дрвета посрну и изведе
их из онога у чему су били. "Сиђите!" – рекосмо Ми –

"једни другима ћете непријатељи бити, а на Земљи ћете боравити и до рока одређенога живети!"

И Адем прими неке речи од Господара свога, па му Он опрости; Он, доиста, прима покајање, Он је милостив.

Ми рекосмо: "Силазите из њега сви! Од Мене ће вам упутство долазити, и они који упутство Моје буду следили – ничега се неће бојати и ни за чим неће тужовати.

А онима који не буду веровали и књиге Наше буду порицали – биће становници Цехенема (пакла); у њему ће вечно остати." (Ал-Бакара 35-39)

Из мудрости Алах је учинио да се након Адема, нека је на њега Божији мир и спас, људи смењују како би се кушња коју им је Алах одредио спровела па каже Узвишени:

Он чини да једни друге на Земљи смењујете и Он вас по положају једне изнад других уздиже да би вас искушао у ономе што вам даје. Господар твој, заиста, брзо кажњава, али Он, доиста, и прашта и самилостан је." (Ал-Ан'ам 165)

Зато је и дошло до разилажења међу људима што је један од Алахових закона у овом космосу. Рекао је Алах Узвишени:

А да је Господар твој хтео, све би људе следбеницима једне вере учинио. Међутим, они ће се увек у веровању разилазити, осим оних којима се Господар твој смиљује. А зато их је и створио. (Худ 118-119)

Мудрост је у томе како би се људи раздвојили на вернике и невернике, на оне који чине добра дела и оне који чине лоша дела, како би се јасно раздвојило добро од зла до Судњег дана, како би људи били искушавани и како би се разлучила истина од лажи. Такође, мудрост је и у томе да се праведност Узвишеног Алаха спроведе међу људима па

да буде награђен онај ко Му се покоравео и да се казни онај ко Му се супротстављао и грешио према Њему Узвишеном. Рекао је Алах Узвишени:

Вернике који су добра дела чинили Он ће према заслуги наградити и још ће им, из обиља Свога, више дати; а оне који су зазирали и охолили се – на несносне муке ће ставити и они неће наћи себи, мимо Алаха, ни заштитника ни помагача. (Ан-Ниса' 173)

Та кушња која се огледа кроз покоравање, односно грешење према Господару (Алаху) је један од разлога стварања човечанства како би се објелоданило ко је искрен а ко лажов, ко је верник а ко неверник, а све то је Алаху Узвишеном било познато још пре но што се догодило. Алах Узвишени је рекао:

Алах неће вернике с лицемерима измешане оставити, већ ће лоше од добрих одвојити. Алах вама неће оно што је скривено открити, већ Он за то одабере онога кога хоће од посланика Својих; зато верујте у Алаха и посланике Његове; и ако будете веровали и Алаха се бојали, чека вас награда велика. (Алу Имран 179)

Један од најважнијих испита због којег је Алах створио човека јесте тевхидулах (Алахова једноћа) и обожавање Њега Јединог без да Му се приписује судруг као што нас је Узвишени обавестио у Своме говору:

Џине и људе сам створио само зато да Ми се клањају, Ја не тражим од њих опскрбу нити желим да Ме хране, опскрбу даје једино Алах, Моћни и Јаки! (Аз-Заријат 56-58)

Ово свакако не значи да је Алах створио створења из потребе да Га обожавају јер Он Узвишени не овиси о њима, нити њиховим делима. Напротив, створења требају Алаха, Његову доброту, благод и милост. Покорност њихова

Њему ништа не користи нити Му штети њихово грешење, јер је Он Узвишени неовисан од свих, али воли оне Своје робове који Га обожавају и поковају Му се. Рекао је Алах Узвишени:

О људи, ви сте сиромаси, ви требате Алаха, а Алах је независан и хвале достојан. (Фатир 15)

Алах Узвишени воли да Га створења хвале и да Му се захваљују па каже:

Ако ви будете незахвални – па, Алах од вас не зависи, али Он није задовољан ако су робови Његови незахвални, а задовољан је вама ако будете захвални. А ниједан грешник неће носити грехе другога! После ћете се Господару своме вратити, па ће вас Он о оном што сте радили обавестити, јер Он добро зна свачије мисли. (Аз-Зумар 7)

У контексту појашњења ове теме додаћемо и то да Алах Узвишени није створио људе да само једу, пију и размножавају се па да буду попут животиња. Алах Узвишени је почастио људе разумом и дао им велике предности над осталим створењима. Међутим, већина људи одбија да се Алаху покори и повећава своје неверство па неће да спознају и расправљају о истинској мудрости њиховог стварања. Њихова највећа брига је уживање у дуњалучким (овосветским) страстима и прохтевима попут удовољења сексуалном нагону и како би напунили своје стомаке. Њихов живот је као и живот животиња како их је описао Узвишени Алах па чак и горе од тога јер не користе на прави начин благодат разума коју им је Алах подарио и одликовао их тиме над осталим створењима како би размислили о свом стварању и разлогу свог постојања. Алах Узвишени је рекао:

А они који не верују – који се наслађују и ждере као што стока ждере – њихово ће пребивалиште ватра (пакао) бити! (Мухаммад 12)

Наравно, под кушњом се не подразумева само зло и оно са чим човек није задовољан. Све оно што се догађа у свемиру од благодати и искушења има своју мудрост. Алах Узвишени је рекао говорећи о Сулејману, нека је на њега Божији мир и спас, Своме веровеснику, коме је дао власт какву ником другом није, када је тражио од својих поданика да му донесу престо краљице Белкисе:

"А ја ћу ти га донети" – рече онај који је учио из Књиге – "пре него што оком трепнеш." И кад Сулејман виде да је престо већ поред њега постављен, узвикну: "Ово је благодат Господара мога, који ме искушава да ли ћу захвалан или незахвалан бити. А ко је захвалан – у своју је корист захвалан, а ко је незахвалан – па, Господар мој је неовисан и племенит. (Ан-Намл 40)

Све што се догађа у космосу од непогода, катастрофа и осталих искушења такође има своју мудрост и сврху. Алах Узвишени је рекао:

Ми ћемо вас доводити у искушење мало са страхом и гладовањем, и тиме што ћете губити имања и животе и летине. А ти обрадуј издржљиве, оне који, када их каква невоља задеси, само кажу: "Ми смо Алахови и ми ћемо се Њему вратити!" Њих чека опрост од Господара њихова и милост; они су на Правоме путу! (Ал-Бакарах 155-157)

РАЦИОНАЛНИ ДОКАЗИ ИЗ КУР'АНА О ПРОЖИВЉЕЊУ

Човек зачуђено гледа на могућност свог проживљења и поновног повратка у живот. Узвишени Алах каже:

Човек каже: "Зар ћу, кад умрем, збиља бити оживљен?"

А зар се човек не сећа да смо га још пре створили, а да није био ништа? (Марјам 66-67)

Алах Узвишени појашњава да оно у шта су порицатељи проживљења убеђени, а то је немогућност проживљења, Ономе ко за нешто каже "буди и оно буде" је уистину лако да поново оживи умрле па каже Узвишени говорећи о њима:

Неверници тврде да неће бити оживљени. Реци: "Хоћете, Господара ми мога, сигурно ћете бити оживљени, па о ономе што сте радили, доиста, бити обавештени!" – а то је Алаху лако. (Ат-Тагабун 7)

С обзиром да они који негирају проживљење не признају осим рационално-чулне доказе Кур'ан износи доказе сходно њиховом стању неверовања у проживљење, а неки од доказа су:

- Алах је тај који ствара из ничега па је самим тим поновно проживљење у суштини лакши чин, јер поново створити оно што је већ постојало па нестало, лакше је од првобитног стварања. Рекао је Узвишени Алах:

Он је Тај који из ничега ствара и Он ће то поново учинити, то је Њему лако; Он је узвишен и на небесима и на Земљи; Он је силан и мудар. (Ар-Рум 27)

У овом контексту је Убеј ибн Халеф дошао Алаховом посланику, нека је на њега Божији мир и спас, носећи у

руци трулу кост, мрвећи је и расипајући по ваздуху и рекао: “О Мухамеде, ти тврдиш да ће Алах ово оживети?!” Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, рече: “Да, Узвишени Алах ће те усмртити, потом проживети а затим увести у ватру (пакао).” Тада су објављени ајети:

И човек Нама наводи пример, а заборавља како је створен, и говори: "Ко ће оживети кости кад буду труле?" Реци: "Оживеће их Онај који их је први пут створио; Он добро зна све што је створио, Онај који вам из зеленог дрвећа ватру ствара и ви њоме потпаљујете." Зар Онај који је створио небеса и Земљу није кадар створити њима сличне? Јесте, Он све ствара и Он је Свезнајући; када нешто хоће, Он само за то рекне: "Буди!" – и оно буде. Па нека је хваљен Онај у чијој је руци власт над свим, Њему ћете се вратити! (Ја- Син 78-83)

(Тефсир Абдур-Реззак (87/3, 2498 хизб), бележе га Бејхеки и Хаким, хадис се налази у “Сахихус-Сира 201 стр.)

Зато је Алах узвишени наредио своме посланику Мухамеду, нека је на њега Божији мир и спас, да каже неверницима који су га питали:

Они говоре: "Зар када се у кости и прашину претворимо, зар ћемо, као нова бића, доиста бити оживљени?" (Ал-Исра 49)

Да им одговори аналогичјом:

Реци: "Хоћете, и да сте камење или гвожђе или било какво створење за које мислите да не може бити оживљено." – "Ако ће нас у живот вратити?" – упитаће они, а ти реци: "Онај који вас је и први пут створио", а они ће према теби одмахнути главама својим и упитати: "Када то?" Ти реци: "Можда убрзо! Биће оног Дана кад вас Он позове, и

одазваћете се, хвалећи Га, и помислићете да сте остали само мало времена." (Ал-Исра' 50-52)

Логички гледано лакше је направити нешто по други пут него га првобитно направити. Онај ко те је створио први пут кадар је и моћан да те поново створи па каже Узвишени Алах:

Зар човек мисли да ће сам себи препуштен бити, да неће одговарати? Зар није био кап семена која се убаци, затим угрушак коме Он онда размер одреди и складним му лик учини, и од њега онда две врсте, мушкарца и жену, створи, и зар Тај није кадар мртве оживети? (Ал-Кијамах 36-40)

- Онај ко је створио оно што је теже створити кадар је и моћан створити нешто што је лакше од тога, а у суштини Алаху је све лако. На пример, онај ко је у стању носити 50 кг за њега није никакво чудо да понесе један килограм. Алах Узвишени је рекао:

Када нешто хоће, Зар Онај који је створио небеса и Земљу није кадар створити њима сличне? Јесте, Он све ствара и Он је Свезнајући; Он само за то рекне: "Буди!" – и оно буде. (Ја-Син 81-82)

- Онај ко те је првобитно створио без твог хтења и знања логично је да је у стању да те по други пут створи без твог хтења и знања. Рекао је Узвишени:

Човек каже: "Зар ћу, кад умрем, збиља бити оживљен?"

А зар се човек не сећа да смо га још пре створили, а да није био ништа? (Марјам 66-67)

У бити Алаху је подједнако лако створити једно или сва створења. Рекао је Алах Узвишени:

Створити све вас и све вас оживети исто је као створити и оживети једнога човека; Алах, заиста, све чује и све види. (Лукман 28.)

- Онај ко чини да створења и материја прелазе из једног у друго стање, од неживог ствара живо и од живог ствара неживо логично је да је у стању да поново оживи оне који су умрли. Дакле, Алах је из мртваг семена дао да никне клас, па је дао да из тог класја никне семе, из зрелог дрвећа је дао мртво семе, а из тог мртваг семена Алах даје да никне дрвеће, из кокошијег јајета Алах даје да се роди живо пиле. Рекао је Узвишени:

Алах чини да зрње и кошпице проклијају. Он из нежива изводи живо, из жива неживо – то вам је, ето, Алах, па куда се онда одмећете? Он чини да зора свиће, Он је ноћ одредио за починак, а Сунце и Месец за рачунање времена; то је одредба Силнога, Свезнајућег. (Ал-Ан'ам 95-96)

- Онај који даје да биље и дрвеће никне из мртве земље након што на њу падне киша и након што је била огољена и беживотна у стању је проживети умрле па каже Узвишени:

Алах шаље ветрове који покрећу облаке, а Ми их онда у мртве пределе управљамо и њима земљу оживљавамо, која је мртва била; такво ће бити и оживљење. (Фатир 9)

- Онај ко је створио човека да пролази кроз фазе све до смрти, моћан је поново га оживети. Смрт није последња, коначна фаза кроз коју човек пролази, већ након ње следи проживљење које је увод у оно што тек предстоји. Зато се проживљење никако не сме негирати без обзира што нисмо били сведоци истог. Онај који је човека првобитно, из ничега створио и дао да прође кроз све фазе моћан је поново га створити (оживети га) и спровести га до

коначног одредишта, а то је ценет (рај) или цехенем (пакао). Узвишени Алах је рекао:

О људи, како можете сумњати у оживљење – па, Ми вас стварамо од земље, затим од капи семена, потом од угрушка, затим од груде мяса видљивих и невидљивих удова, да вам покажемо моћ Нашу! А у материце смештамо шта хоћемо, до рока одређеног, затим чинимо да се као дојенчад рађате и да после до мужевног доба узрастате; једни од вас умиру, а други дубоку старост доживљавају, па зачас заборављају оно што сазнају. И ти видиш земљу како је замрла, али кад на њу кишу спустимо, она устрепће и узбуја, и из ње изникне сваковрсно биље прекрасно, зато што Алах постоји, и што је Он кадар мртве оживети, и што Он све може. (Ал-Хаџџ 5-6)

Ибн Кајим је рекао: “Каже Узвишени Алах – *О људи, како можете сумњати у оживљење – а не сумњате (тј. уверени сте) у то да сте створени. Такође, не сумњате ни у почетак вашег стварања почев од прве фазе па све до смрти. Проживљење које сам вам обећао да ће се десити је попут првог стварања у које ви не сумњате. Па како онда негирате једно од та два стварања и поред тога што сте сведоци њихове сличности?!*”

Сејид Кутб, Алах му се смиловао, каже: “Фазе кроз које пролази фетус, затим фазе кроз које пролази дете након што угледа светло дана са сигурношћу указује на то да руководилачка воља кроз ове фазе потискује човека да достигне своје савршенство колико је то могуће у кући савршенства, тј. да човек не може то савршенство постићи у животу на овом свету. Застао је па је понављао речи “*па зачас заборављају оно што сазнају*” – зато је нужно постојање друге куће (места боравка) где ће се остварити људска потпуност.

Заправо, доказ о проживљењу који се манифестује кроз ове фазе је двоструки доказ, јер указује на проживљење полазећи од становишта да онај који је моћан првобитно створити нешто из ничега у стању је да то исто и понови, а такође указује и на проживљење јер та руководилачка воља употпуњује људско путовање (животни циклус и фазе) све до коначног боравишта на будућем свету. На овај начин се добијају норме првобитног и поновног стварања, норме живота и проживљења, норме полагања рачуна и награђивања, односно кажњавања, а све то сведочи о постојању моћног Створитеља који је све то уредио и о чијем постојању је сувишно расправљати.”

- Немогућност узалудног стварања, јер ако узмемо за пример ауто видећемо да човек ниједан део аутомобила није направио, нити га уградио у њега осим са одређеном функцијом. Дакле, узалудно би било замарати се и трошити новац правећи нешто што је бескорисно. Да ли се онда може схватити да је ово величанствено стварање било узалудно? Погледај само у делове свога тела, било унутрашње или вањске и видећеш да сваки од њих има тачно одређену функцију како би се тело могло кретати и обављати функцију због које је и створено. Заиста би узалудно било створити нешто такво без функције ибадета (обожавања Алаха) због чега је човек и створен и без проживљења након смрти како би сваки човек полагао рачун за оно што је чинио. Алах Узвишени је рекао:

Зар сте мислили да смо вас узалуд створили и да Нам се нећете повратити?"

И нека је узвишен Алах, Владар истинити, нема другог бога осим Њега, Господара свемира величанственог! (Ал-Му'минун 115-116)

- Феномен сна и буђења за онога ко темељно размишља, су као смрт и живот када душа изађе из тела а затим се врати у њега по други пут како нас је Узвишени Алах о томе обавестио:

Алах узима душе у часу њихове смрти, а и оних који спавају, па задржава оне којима је одредио да умру, а оставља оне друге до рока одређеног. То су, заиста, докази за оне који размишљају. (Аз-Зумар 42)

Куртуби о овоме каже: *“Оно што спаја сан и смрт је кидање душевне везе са телом што некада може бити само површински, а то је сан. Зато се и каже да су сан и смрт као браћа. Међутим, када душевна веза са телом буде истински прекинута онда се ради о смрти. Упоредивање смрти са сном је метафора у смислу кидања душевне везе са телом.”*

Онај Ко те буди враћањем твоје душе теби након сна, у стању је вратити твоју душу теби и након твоје смрти, тј. моћан је да те поново оживи. Истину је рекао Алахов посланик Мухамед, нека је на њега Божији мир и спас, када каже: *“Сан је брат смрти а становници џенета (раја) не спавају.”* (Хадис је сахих, а бележи га Таберани и шејх Албани га је оценио веродостојним у делу “Ес-Сахихах” – 1086)

ПОРЕКЛО ЧОВЕКА У КУР'АНУ ЧАСНОМ

Порекло човека потиче од Адема, нека је на њега Божији мир и спас, кога је Алах створио Својом руком, обликовао га, удахнуо му душу и наредио мелецима да му падну на сецду из почастии према њему (сецда је део намаза-молитве. Треба знати да сецда коју су мелеки учинили Адему, нека је на њега Божији мир и спас, није сецда ибадета (обожавања), већ почастии и поштовања као што смо споменули. Исламски учењаци су сложни да се ибадет не може чинити никоме осим Алаху, па тако ни сецда, као форма ибадета, не може се чинити ни мелеку, ни одабраном Алаховом посланику већ искључиво Алаху). Рекао је Узвишени:

И кад је мелекима Господар твој рекао: "Створићу човека од иловаче, па кад му савршен облик дам и живот у њ удахнем, ви му се поклоните!" (Сад 71-72)

Затим је од њега створио његову жену Хаву, нека је на њу Божији мир и спас, да се смири уз њу. Рекао је Узвишени:

Он вас од једног човека ствара – а од њега је дрџгу његову створио – и Он вам је дао осам врста стоке; Он вас ствара у утробама матера ваших, дајући вам ликове, један за другим, у три тмине. То вам је, ето, Алах, Господар ваш, Његова је власт, нема бога осим Њега, па куда се онда одмећете? (Аз-Зумар 6)

Од њих двоје су настали потомци који су се разасули по Земљи у складу са Алаховом одредбом и хтењем. Па каже Узвишени:

Који све савршено ствара, који је првог човека створио од иловаче – а потомство његово ствара од капи худе текућине, затим му савршено удове уобличи и живот му

удахне – и Он вам и слух и вид и памети даје – а како ви мало захваљујете! (Ас-Сацдах 7-9)

Сви људи без изузетка и без обзира на њихову националност, боју и расу потичу од Адема, нека је на њега Божији мир и спас, који је њихов заједнички извор и почетак. Рекао је Узвишени:

О људи, бојте се Господара свога, који вас од једног човека ствара, а од њега је и другу његову створио, и од њих двоје многе мушкарце и жене расејао. И Алаха се бојте – с именом чијим једни друге молите – и родбинске везе не кидајте, јер Алах, заиста, стално над вама бди. (Ан-Ниса' 1)

Ово указује на то да код Алаха људи имају степен (положај) сходно својој покорности, односно грешењу према Њему Узвишеном. Адем, нека је на њега Божији мир и спас, је у почетку боравио у рају о чему нам говори Кур'ан часни. Из почаста према Адему, нека је на њега Божији мир и спас, Алах Узвишени је наредио мелецима да му учине сецду. Такође, Кур'ан нам говори и о непријатељству сотонином према Адему, нека је на њега Божији мир и спас, његовој охолости, обести и зависти због положаја и почаста коју је Алах указао човеку (Адему). Ђаво је одбио да учини сецду човеку из охолости и ината па се зарекао да ће га истерати из раја. Када се Алах расрдио на њега (ђавола) од жестине зависти и срџбе ђаво се заклео да ће Адему, нека је на њега Божији мир и спас, и његовом потомству бити отворени непријатељ и да ће уложити сав напор и труд како би их завео с правог пута, тј. како би и њих снашла Божија срџба и презир. Алах Узвишени каже:

(11) Ми смо Адема створили и онда му облик дали, а после мелекима рекли: "Поклоните му се!" – и они су се поклонили, осим Иблиса, он се није хтео поклонити.

(12) "Зашто се ниси поклонио кад сам ти наредио?" – упита Он. – "Ја сам бољи од њега; мене си од ватре створио, а њега од иловаче" – одговори он.

(13) "Е онда излази из раја" – рече Он – "не приличи ти да у њему пркосиш; излази, ти си, заиста, од оних презрених!"

(14) "Дај ми времена до Дана њиховог оживљења!" – замоли он.

(15) "Даје ти се времена!" – рече Он.

(16) "Е зато што си одредио па сам у заблуду пао" – рече – "кунем се да ћу их на Твом Правом путу пресретати,

(17) па ћу им спреда, и страга, и здесна и слева прилазити, и Ти ћеш установити да већина њих неће захвална бити!"

(18) "Излази из њега, покуђен и понижен!" – рече Он.
"Тобом и свима онима који се буду поводили за тобом доиста ћу пакао напунити!"

(19) А ти, о Адеме, и жена твоја у рају станујте и одакле год хоћете једите, само се овом дрвету не приближујте, да се према себи не огрешите!"

(20) И ђаво им поче бајати да би им открио стидна места њихова, која су им скривена била, и рече: "Господар ваш вам забрањује ово дрво само зато да не бисте мелеки постали или да не бисте бесмртни били" –

(21) и заклињаше им се: "Ја сам вам, заиста, саветник искрени!"

(22) И на превару их заведе. А кад они дрво окусише, стидна места њихова им се указаше и они по себи рајско лишће стављати почеше. "Зар вам то дрво нисам забранио?!" – зовну их Господар њихов – "и рекао вам: "Ђаво вам је, збиља, отворени непријатељ."

(23) "Господару наш" – рекоше они – "сами смо себи криви, и ако нам Ти не опростиш и не смилујеш нам се, сигурно ћемо бити изгубљени."

(24) "Излазите" – рече Он – "једни другима бићете непријатељи! На Земљи ћете боравити и до смрти остати."

(25) На њој ћете живети, на њој ћете умирати и из ње оживљени бити" – рече Он.

(Ал-А'раф 11-25)

Треба упозоравати као људи које је Алах створио од Адемова потомства на то да нас ђаво не заведе и изведе нас из покорности Алаху у грешење према Њему, из веровања у неверство. Треба се чврсто држати онога чега се држао наш праотац Адем, нека је на њега Божији мир и спас, а то је тевхид (монотеизам) и обожавање Алаха Једног Јединог. Настојмо очистити наше душе од злобе, грешења и зависти, нека наша срца буду чиста у нашим међусобним односима. Верујмо у оно са чиме су дошли Алахови посланици – у верозаконе. Верујмо у последњи верозакон који је објављен, а то је шериат Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас, како не бисмо сотони пружили прилику да оствари оно што је обећао и да нас заведе са правога пута – покорности Алаху Узвишеном. Алах је рекао обраћајући се сотони:

"Излази из њега (раја), покуђен и понижен!" – рече Он.

"Тобом и свима онима који се буду поводили за тобом доиста ћу пакао напунити! (Ал-А'раф 18)

КО ЈЕ ЧОВЕК?

Под човечанством се подразумева Адем, нека је на њега Божији мир и спас, његова жена Хава, нека је на њу Божији мир и спас, и цело њихово потомство без обзира на људске расе и њихову боју коже. Алах Узвишени је рекао:

О људи, бојте се Господара свога, који вас од једног човека ствара, а од њега је и дрјугу његову створио, и од њих двоје многе мушкарце и жене расејао. И Алаха се бојте – с именом чијим једни друге молите – и родбинске везе не кидајте, јер Алах, заиста, стално над вама бди. (Ан-Ниса' 1)

Алах је човека одабрао од својих створења, улепшао његово стварање и учинио га да буде најлепшег и најпотпунијег лика и тела. Рекао је Узвишени:

Ми човека стварамо у складу најлепшем. (Ат-Тин 4)

Алах је човеку подарио чула, удове и урођене инстинкте душевне и менталне како би преко њих могао разлучити шта је добро а шта лоше, шта је корисно а шта штетно. Размишљајући о свему овоме спознајемо мудрост овог изванредног облика и најлепшег стварања којима је Алах почастии човека како би био у стању да разуме и схвати оно што му Алах објављује од посланица (објава), како би могао да обавља верске и друштвене обавезе и како би могао да живи са свим оним што га окружује у овом пространом космосу и што му је дато (потчињено) да му користи на овоме свету.

Алах Узвишени је створио човека од материје (тела), душе и разума па каже Узвишени:

Алах вам је учинио Земљу пребивалиштем, а небо здањем, и Он вам обличје даје и ликове ваше чини лепим, и јелима

вас опскрбљује укусним. То је Алах, Господар ваш, и нека је узвишен Алах, Господар светова! (Гафир 64)

Он је небеса и Земљу мудро створио, и Он вам обличје даје, и ликове ваше чини лепим, и Њему ће се све вратити. (Ат-Тагабун 3)

Свака од ових компоненти има своју храну без које не може опстати:

- Материја (тело)

Његова чврстина, чистоћа, задовољење његових страсти и нагона, храна, пиће, брак – све ово су телесне потребе или оно чиме се тело храни па каже Узвишени Алах:

О синови Адемови, лепо се обуците кад хоћете молитву обавити! И једите и пијте, само не претерујте; Он не воли оне који претерују.

Реци: "Ко је забранио Алахове украсе, које је Он за робове Своје створио, и укусна јела?" Реци: "Она су за вернике на овоме свету, на ономе свету су само за њих." Ето, тако Ми подробно излажемо доказе људима који знају. (Ал-А'раф 31-32)

Човеку је наређено да лечи своје тело уколико се разболи на различите начине и различитим лековима. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, је рекао: "Алах је спустио болест, а и лек па се лечите, али се немојте лечити на забрањен начин." (Хадис је сахих, бележи га Таберани од Уму Дерда' р.а., а шејх Албани га је оценио веродостојним у делу "Сахихул-Џами' " под бројем 1762)

Задовољење телесних страсти треба бити у складу са шериатским прописима и правилима како би се човек

издигао изнад степена животиња и како не би био попут њих. Алах Узвишени је рекао:

И један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и самилост; то су, заиста, поуке за људе који размишљају. (Ар-Рум 21)

- Душа

Снага и храна душе се огледа у веровању у Њеног створитеља, вези са Њим, обожавању Њега, тражењу заштите и уточишта код Њега и покорности Њему Узвишеном. Ово се постиже извршавањем онога чиме ју је Он Узвишени задужио и остављањем онога што јој је Он забранио, јер је душа у својој бити потребна Алаха – њеног Створитеља, уз Њега се смирује, налази спокој, оптимизам, радост, успех и благодати. Уз Алахову помоћ душа се ослобађа страха и узнемирености који утичу и на тело до те мере да га могу уништити. Алах Узвишени је рекао:

Оне који верују и чија се срца, кад се Алах спомене, смирују – а срца се доиста, кад се Алах спомене, смирују!" (Ар-Ра'д 28)

- Разум

Ислам је учинио разум вредним, дао је човеку потпуну слободу у размишљању о свему и наредио му да размишља па човек не треба да прихвата идеологију (веровање) којој се позива, њен шериат (верозакон) и правац који ће следити у свом животу осим након што добро и подробно размисли о свему и спозна исправност дотичне идеологије и верозакона.

Разум је оно чиме је Алах Узвишени одликовао човека у односу на остала створења. Користећи разум развијају се и напредују друштва и човек постаје довољно способан да искористи све оно што га окружује – небо, Земљу, море и све што му је Алах потчинио како би побољшао животне услове. Користећи разум чува се и негује морал и култура, регулишу се норме понашања, само поимање се подиже на виши ниво и уређују се друштва. Уз помоћ разума се распознаје истина од лажи, добро од зла, корисно од штетног. Путем разума се спроводи ислам и од правде Алаха Узвишеног је то што се људима неће обрачунавати дела осим у складу са њиховим разумом па онај ко није имао разума и ко није био у стању препознати исламски шериат и прописе (онај ко није пунолетан) неће бити одговоран и неће му се дела обрачунавати. Зато ислам наређује да се разум чува и штити па је прописао одређене казне на овом и будућем свету за онога ко свесно и самовољно занемари и запустити благодат разума па се ода алкохолизму и наркотицима. Узвишени Алах је рекао:

О верници, вино и коцка и кумири и стрелице за гатање су одвратне ствари, ђаволје дело; зато се тога клоните да бисте постигли што желите. (Ал-Маидах 90)

Онога ко свесно и самовољно занемари и запустити свој разум, ускрати му размишљање и учење о последицама тога ислам третира као животињу која само брине шта ће појести, попити и како ће се размножавати па каже Алах Узвишени:

Најгора бића код Аллаха су они који су глухи и неми, који неће да схватају. (Ал-Анфал 22)

И разум има своју храну којом се уздиже на више рazine, сазрева, креира и производи, а та храна се огледа кроз следеће:

1. Спознаја

Алах Узвишени је дао “прозоре” (начине) кроз које ће разум моћи да дође до своје хране и да напредује, а то су слух, вид и остала чула. Преко њих разум на различите начине долази до спознаје како би могао радити и градити у овом космосу, користити и себи потчинити све оно што је у њему (космосу) и што му је у интересу. Путем њих човек открива оно што му служи у личном развоју и побољшању начина живота. Рекао је Алах Узвишени:

Алах вас из трбуха мајки ваших изводи, ви ништа не знате, и даје вам слух и вид и разум да бисте били захвални. (Ан-Нахл 78)

Зато у исламу знање и учењаци имају висок положај и разлика између знања и незнања је велика како је појаснио Алах Узвишени:

Реци: "Зар су исти они који знају и они који не знају? Само они који памети имају поуку примају!" (Аз-Зумар 9)

Шта више, ислам је учинио тражење знања једним од начина приближавања Алаху Узвишеном, а нарочито оног знања које користи човечанству. Због овога су се претходни муслимански учењаци такмичили у тражењу и стицању знања, а резултат тога је знање које се проширило у све делове света и на којем почивају и опстају савремене цивилизације и друштва. Алах Узвишени је рекао:

Алах ће на високе степене уздигнути оне међу вама који верују и којима је дато знање. – А Алах добро зна оно што радите. (Ал-Муцадилах 11)

2. Размишљање

Ово је веома широко поље. То је спорт ума и рекреација душе, самопоуздан и ослобођен у одразу овог огромног универзума како би човек размислио о створењима која је Алах Узвишени створио у њему. У тренуцима чистоће душе и бистрине ума човек ће спознати суштину овог универзума који није себе створио, нити је од њега нешто створено, нити постоји било какава коинциденција што указује на то да нема сумње у постојање његовог Створитеља и Творца. Алах Узвишени је рекао:

И зашто они не промисле о царству небеса и Земље и о свему ономе што је Он створио, и да им се, можда, крај њихов примакао? Па у које ће речи, ако не у Кур'ан, веровати? (Ал-А'раф 185)

Размишљање и проматрање (анализа) су од похвалних и вредних ибадета (дела којима се Алах обожава) у исламу тако да велики број кур'анских ајета подстиче на њих па Алах Узвишени тражи од Својих робова да погледају и разгледају око себе – “Па зашто не погледају?”, тражи од њих да размишљају – “Зашто они (људи) не размисле...”, да узму поуку – “Па зашто поуку не примате?”, да расуђују својим разумом – “Па зар се нећете опаметити (памети дозвати)?”, да размишљају о ономе што виде – “Па зар они не виде...”. Све ово је да би се постигао један узвишени циљ који указује на постојање Алаха Узвишеног и Његове величине. У ајетима који говоре о овој тематици садржан је позив на размишљање о свему ономе са чим живимо (што нас окружује) и благодатима које уживамо, а које је створио Алах Узвишени и почастіо нас њима па каже Узвишени:

(20) Један од доказа Његових је то што вас од земље ствара, и одједном вас, људи, свуда има разасутих;

(21) и један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и самилост; то су, заиста, поуке за људе који размишљају;

(22) и један од доказа Његових је стварање небеса и Земље, и разноврсност језика ваших и боја ваших; то су, заиста, поуке за оне који знају;

(23) и један од доказа Његових је сан ваш ноћу и по дану, и настојање ваше да стекнете нешто из обиља Његова; то су, заиста, поуке за људе који чују;

(24) и један од доказа Његових је то што вам показује муњу, да се побојите и понадате, и то што спушта с неба кишу и оживљава њоме земљу после мртвила њезина; то су, заиста, поуке за људе који разумеју.

(25) И један од доказа Његових је и то што небо и Земља постоје вољом Његовом. Затим то што ћете, чим вас Он само једном из земље позове, брзо устати. (Ар-Рум 20-25)

- Такође се у ајетима позива на размишљање о дрвећу које је поредано једно до другог на истој земљи, исту воду и храну користи, а различите плодове даје па каже Алах Узвишени:

На Земљи има предела који једни с другима граниче и баъшчā има лозом засађених, и њāwā, и палми са више изданака и само с једним; иако упијају једну те исту воду, плод неких чинимо укуснијим од других. То су доиста докази људима који памети имају. (Ар-Ра'д 4)

- Затим имамо позив на размишљање о нама самима, о томе како су наша тела створена и обликована, о деловима тела где сваки од њих има своју функцију и без којих људи не би могли функционисати. Алах Узвишени каже:

На Земљи су докази за оне који чврсто верују, а и у вама самима – зар не видите? – а на небу је опскрба ваша и оно што вам се обећава. (Аз-Заријат 20-22)

- У ајетима се позива на размишљање о инсектима око нас са којима живимо у овом космосу као и о њиховој користи за људе па каже Узвишени Алах:

Господар твој је пчелу надахнуо: "Прави себи куће у брдима и у дубовима и у ономе што направе људи, затим, храни се сваковрсним плодовима, па онда иди стазама Господара свога, послушно!" Из утроба њихових излази пиће различитих боја које је лек људима. То је, уистину, доказ за људе који размишљају. (Ан-Нахл 68-69)

- Такође, упућује се позив људима да размисле о животињама које живе заједно са нама, о њиховој потчињености нама па можемо да једемо њихово месо, да пијемо њихово млеко и да их користимо као превозно средство па каже Узвишени:

Ви имате поуку и у стоци: "Ми вам дајемо да из утроба њених млеко чисто пијете, које настаје од гризина у бурагу и од крви – укусно онима који га пију. А од плодова палми и лозе припремате пиће и храну пријатну. То је, доиста, доказ онима који памети имају." (Ан-Нахл 66-67)

- У ајетима се позива на размишљање о створењима – птицама које лете небом и којима је Алах атмосферу потчинио како би могле да лете. Подарио им је крила како би се могле винути у небеске висине, док с друге стране човек то не може учинити па макар имао и крила. Узвишени Алах је рекао:

Зар они не виде како птице у пространству небеском без муке лете, њих само Алах држи. То су, заиста, докази људима који буду веровали. (Ан-Нахл 79)

Рекао је Сејид Кутб, Алах му се смиловао: “Размисли о птици која шири своја крила и раздваја их, затим их скупља и склапа. Птица се налази у два стања: најчешће је раширених крила, а у другом случају је вешто и спретно скупљених крила и на тај начин се одржава и лети у ваздуху са лакоћом као да плива. Птице праве такве покрете да се посматрачу некада чини као да се ради о ревијалном спектаклу покрета који се огледају кроз лепоту лебдења, кружења, спуштања и уздицања. Размисли о овом призору и о томе како свака врста птица има себи својствене покрете приликом којих им се не заврти ни у глави ни у срцу. Уживање је размишљати и анализирати оно што је Алах Узвишени створио, о ономе што обједињује савршенство и лепоту. Кур’ан нам указује на ову узбудљиву сцену, а Милостиви је тај који их (птице) одржава у ваздуху својим складним законима егзистенције који чине (уређују) овај предивни склад, у којима је све узето у обзир – и мало и велико, у којима је све израчунато до најситнијег детаља. Одржавање птица у ваздуху је као и одржавање осталих створења на земљи, а птица са свим својим карактеристикама и специфичностима је део свемира. Исто тако је и са свим осталим које само Алах одржава на свом месту.”

- Такође се позива на размишљање о свим световима који битишу у овом универзуму, на Земљи и на небу, о створењима која је Алах створио на њима и између њих, о томе како су та створења створена и како је уређена њихова егзистенција. Рекао је Алах Узвишени:

Алах све животиње ствара од воде, неке од њих на трбуху пузе, неке иду на две ноге, а неке, опет, ходе на четири; Алах ствара што хоће, јер Алах све може. (Ан-Нур 45)

Размислимо о томе како је Алах свим живим бићима дао и одредио опскрбу и место боравка, па тако храна коју користи једна врста није намењена за неку другу, а боравиште које одговара једној не одговара другој врсти. Алах Узвишени је рекао:

На Земљи нема ниједног живог бића, а да га Алах не храни.
Он зна где ће које боравити и где ће сахрањено бити. Све
то има у јасној Књизи. (Худ 6)

- У ајетима је садржан позив на размишљање о суштини стварања човека, начинима његовог живота, хране и пића па каже Алах Узвишени:

(58) Кажите ви Мени: да ли семену које убацујете

(59) ви облик дајете или Ми то чинимо?

(60) Ми одређујемо када ће ко од вас умрети, и нико нас
не може спречити

(61) да ликове ваше изменимо и да вас изнова у ликовима
које ви не познајете створимо.

(62) Познато вам је како сте први пут створени, па зашто
се не уразумите?

(63) Кажите ви Мени: шта бива са оним што посејете?

(64) Да ли му ви дајете снагу да ниче, или то Ми чинимо?

(65) Ако хоћемо можемо га у суво растиње претворити, па
бисте се снебивали:

(66) "Ми смо, доиста, оштећени,

(67) чак смо свега лишени!"

(68) Кажите ви Мени: воду коју пијете –

(69) да ли је ви или Ми из облака спуштамо?

(70) Ако желимо, можемо је сланом учинити – па зашто нисте захвални?

(71) Кажите ви Мени: ватру коју палите –

(72) да ли дрво за њу ви или Ми стварамо?

(73) Ми чинимо да она подсећа и да буде корисна онима који коначе. (Ал-Вакиах 58-73)

Зато Кур'ан кори оне који не посматрају, не размишљају, не анализирају и не узимају поуку из онога што виде у овом пространом свемиру и описује их као оне који не користе своја чула ради спознаје свога Створитеља и разлога због којег су створени те их пореди са стоком која не размишља. Рекао је Узвишени Алах:

Ми смо за пакао многе цине и људе створили; они срца имају – а њима не схватају, они очи имају – а њима не виде, они уши имају – а њима не чују; они су као стока, чак и гори – они су заиста немарни. (Ал-А'раф 179)

Међутим, ислам контролише ово размишљање границом која се односи на спознају Алаха преко Његових створења, тј. не треба размишљати о ономе за шта не поседујемо способност спознаје јер је разум створен ограниченим по том питању, а онај ко пређе ту границу учинио је неправду и насиље и огрешио се према себи. Он је попут онога који укључи лампу од 110 волти на напон од 220 волти а резултат тога је познат.

ОДАБРАНОСТ АДЕМОВОГ ПОТОМСТВА ОД СТРАНЕ АЛАХА УЗВИШЕНОГ

Међу створењима која егзистирају у овом универзуму наш Господар Узвишени је одабрао људе и указао им почаст у односу на остала створења. Рекао је Узвишени:

Ми смо синове Адемове, доиста, одликовали; дали смо им да копном и морем путују, и опскрбили их укусним јелима, и дали им велике предности над многима које смо створили. (Ал-Исра' 70)

Од аспеката почасту према људима од стране Алаха Узвишеног издвајамо:

1. Потчињеност (подређеност) универзума човеку:

Алах Узвишени је човеку подредио овај космос – Земљу, небо и све што је створио на њима од светова и то на најбољи начин како би било од користи за људски живот, тј. у њему (космосу) Алах је створио све што је потребно за живот као што су ваздух, вода, опскрба, животиње, дрвеће, биљке итд. Све то Алах је подредио човеку и дао му да се користи тиме у складу са знањем и привилегијама, тј. разумом којег му је Алах дао и обавестио нас о томе па каже:

И даје вам да се користите оним што је на небесима и оним што је на Земљи, све је од Њега. То су, заиста, поуке за људе који размишљају. (Ал-Џасијах 13)

Алах је наредио човеку да чува себе и средину у којој живи, да чува све оно што му користи на земљи, небу, води како би његово боравиште било што боље за живот за оне који дођу након њега тако да је забрањено ширити неред и хаос по свету. Па каже Узвишени Алах:

И не правите неред на Земљи, кад је на њој ред
успостављен, а Њему се молитe са страхом и надом;
милост Алахова је доиста близу оних који добра дела чине.
(Ал-А'раф 56)

2. Намесништво на Земљи

Алах Узвишени је почастео човека и учинио га намесником (заступником) на Земљи па се то намесништво преноси из генерације на генерацију, људи не изумиру већ наслеђују знање и веру и тако се остварује континуитет Алаховог сунета (закона) у космосу онако како Он Узвишени хоће. Рекао је Узвишени Алах:

Он чини да једни друге на Земљи смеђујете и Он вас по положају једне изнад других уздиже да би вас искушао у ономе што вам даје. Господар твој, заиста, брзо кажњава, али Он, доиста, и прашта и самилостан је." (Ал-Ан'ам 165)

Алах Узвишени је створио космос таквим да га људи могу спознати, проучавати у складу са својим капацитетима, а исто је и са осталим створењима која човеку служе као опскрба и снага све док Алах не учини да нестану. Рекао је Узвишени:

Реци:"Зар, заиста нећете да верујете у Онога који је у два временска раздобља Земљу створио и још Му друге равним сматрате? То је Господар светова!"

Он је непомична брда по њој створио и благословљеном је учинио и производе њезине на њој одредио, све то у четири временска раздобља – ово је објашњење за оне који питају.
(Фуссилет 9-10)

3. Хармонија и заједништво

Алах Узвишени је створио људе и учинио да се разиђу по различитим деловима (крајевима) Земље из мудрости Њему Узвишеном знаној. Поделио их је на народе и племена где свако има своје обичаје, традицију, језик и изглед како би се међусобно упознавали и размењивали овосветска и религијска искуства, потребе и користи. Људи нису створени како би једни друге нападали, угрожавали једни другима права, колонизирали и поробљавали једни друге, како нас Алах Узвишени о томе обавештава па каже:

О људи, Ми вас од једног човека и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да бисте се упознали. Најугледнији код Алаха је онај који Га се највише боји, Алах, уистину, све зна и није Му скривено ништа. (Ал-Хуџурат 13)

Алах Узвишени је Земљу створио различитом по својој спољашњости и ресурсима као што је и људе створио различитим у смислу физичке и менталне способности и њихових изгледа па ћемо тако код неких народа наћи добра која нећемо наћи код других. Разлог томе је управо остваривање тог међусобног упознавања, јединства и заједништва на ономе што је у интересу свих па се та добра преносе и размењују, а самим тим се остварује и плодносна сарадња међу њима. Алах Узвишени је рекао:

Зар они да располажу милошћу Господара твога? Ми им дајемо све што им је потребно за живот на овоме свету и Ми једне над другима уздигемо по неколико степени да би једни друге служили. – А милост Господара твога боља је од онога што они гомилају. (Аз-Зухруф 32)

Људи нису створени да једни друге вређају и понижавају већ да једни друге поштују и заједнички иду ка напретку и савршенству којима се унапређује њихов живот. Алах Узвишени је рекао:

О верници, нека се мушкарци једни другима не ругају, можда су оні бољи од њих, а ни жене другим женама, можда су онѐ боље од њих. И не кудите једни друге и не зовите једни друге ружним надимцима! О, како је ружно да се верници спомињу подругливим надимцима! А они који се не покају – сами себи чине неправду. (Ал-Хуџурат 11)

Зато ислам најстроже упозорава на све оно што изазива разједињавање и презир међу људима и на све оно што производи непријатељство, нетрпељивост и злобу међу народима. Алах Узвишени је рекао:

Тешко сваком клеветнику-подругљивцу. (Ал-Хумазах 1)

Такође, ислам упозорава на све оно што разара друштва као што су мржња и завист која је ђаволје природе и налази се у неким злим људским душама које другима не желе добро, изазивају смутњу, повећавају мржњу и шире непријатељство међу људима како би једни друге убијали без милости. Зато Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, каже: “Немојте једни другима завидети, немојте се међусобно надметати у купо-продаји (на забрањен начин тако што неко хвали робу само да би јој подигао цену, а не да би је продао), немојте се мрзети, немојте једни другима окретати леђа (немојте се међусобно избегавати), немојте се једни другима у послове мешати, будите, о Алахови робови, браћа!” (Мутефекун алејхи)

Ислам наређује све оно што води ка заједничкој речи, остварује хармонију и шири љубав и мир међу људима. Рекао је Алах Узвишени:

Нема каква добра у многим њиховим тајним разговорима, осим када траже да се милостиња удељује или да се добра дела чине или да се успоставља слога међу људима. А ко то

чини из жеље да Алахову наклоност стекне Ми ћемо му,
сигурно, велику награду дати. (Ан-Ниса' 114)

ОСНОВА (ПОРЕКЛО) ВЕРЕ

Као што је порекло човечанства једно (заједничко) тако је и порекло вере којом је Алах Узвишени задовољан да буде вера људи до Судњег дана заједничко (исто). Та вера је ислам која значи преданост Алаху и преданост Њему Узвишеном кроз покорност и ослобађање од ширка (многобоштва). Ислам је вера нашег праоца Адема, нека је на њега Божији мир и спас, па каже Узвишени:

Алаху је права вера једино – ислам. (Алу Имран 19)

Ислам подразумева да сви твоји покрети и мировања буду у име Алаха, Господара светова, а никако ради створења па каже Узвишени:

Реци: "Клањање моје, и обреди моји, и живот мој, и смрт моја доиста су посвећени Алаху, Господару светова, који нема саучесника; то ми је наређено и ја сам први муслиман." (Ал-Ан'ам 162-163)

Вера свих посланика након Адема, почев од Нуха па све до последњег и печата свих посланика Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас, нека су на њих најлепши и најпотпунији благослови, била је ислам и били су послани искључиво ради позивања у ислам како би извели људе из обожавања људи у обожавање Господара људи. Рекао је Алах Узвишени:

Пре тебе ниједног посланика нисмо послали, а да му нисмо објавили: "Нема бога осим Мене, зато се Мени клањајте!" (Ал-Анбија' 25)

Ислам је вера свих веровесника без изузетка, то је вера коју је Алах прописао и са којом је задовољан да буде вера свих људи. Алах Узвишени је рекао:

Он вам прописује у вери исто оно што је прописао Нуху и оно што објављујемо теби, и оно што смо наредили Ибрахиму и Мусау и Исау: "Праву веру исповедајте и у томе се не подвајајте!" Тешко је онима који Алаху друге равним сматрају да се твоме позиву одазову. Алах одабира за Своју веру онога кога Он хоће и упућује у њу онога ко Му се искрено обрати. (Аш-Шура 13)

Ислам је вера Ибрахима, нека је на њега Божији мир и спас, оца веровесника, у коју је позивао свој народ. Алах Узвишени је рекао:

Ибрахим није био ни јевреј ни хришћанин, већ прави верник, веровао је у Бога једнога и није био идолопоклоник. (Алу Имран 67)

Ислам је опорука Ибрахима својим синовима, као и опорука његових синова својим синовима. Узвишени је рекао:

И Ибрахим остави у аманет синовима својим а и Јакуб: "Синови моји, Алах вам је одабрао праву веру, и нипошто не умирите другачије него као муслимани!"

(Ал-Бакарах 132)

Ислам је вера у коју је Муса, нека је на њега Божији мир и спас, позивао свој народ па каже Узвишени:

И Муса рече: "О народе мој, ако у Алаха верујете, у Њега се поуздајте ако сте муслимани!" (Јунус 84)

Ислам је вера у коју су Иса, нека је на њега Божији мир и спас, и његови следбеници позивали свој народ. Рекао је Узвишени Алах:

А када се Иса уверио да они неће да верују, узвикнуо је: "Који ће бити помагачи моји на Алаховом путу?" – "Ми" – рекоше ученици – "ми ћемо бити помагачи Алахове вере,

ми у Алаха верујемо, а ти буди сведок да смо ми послушни Њему. (Алу Имран 52)

Ово је оно што је потврдио Мухамед, нека је на њега Божији мир и спас, печат свих посланика и веровесника, а то је да је ислам позив у тевхид (монотеизам) и да је основна и једина вера свих веровесника и посланика. Оно што је дерогирано посланством Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас, су само прописи верозакона претходних веровесника и посланика који су замењени савршеним, потпуним, универзалним и за свако време и место погодним и одговарајућим верозаконем, а што се тиче акиде – темеља веровања они се нису мењали нити су били дерогирани. Рекао је Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас: **“Ја сам најпречи човек Исусу сину Мерјемином (Марија), на овом и на оном свету, а сви веровесници су браћа по оцу, мајке су им различите, а вера им је једна.”** (Мутефекун алејхи)

Ислам није новооткривена религија као што неки верују већ је прва и изворна вера у коју треба да верују сви људи, јер је ислам њихова изворна вера и Алах неће примити, нити прихватити да буде обожаван преко неке друге вере. Алах Узвишени је рекао:

А онај који жели неку другу веру осим ислама, неће му бити примљена, и он ће на ономе свету настрадати. (Алу Имран 85)

Драги читаоче, све ово указује на то да се требаш вратити својој изворној вери на којој су били твоји очеви, дедови и прадедови и на то да требаш оставити оно што је убачено временом у веру (новотарије и погрешно веровање), што те је извело из тевхида (монотеизма) у ширк (многобоштво) и из сунета (праксе Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас,) у новотарије у режији твојих каснијих очева, дедова

и прадедова. Ако већ хоћеш некога да следиш онда следи своје претке који су били монотеисти (мувехиди), а никако немој следити оне своје претке који су променили своју првобитну веру. Алах Узвишени је рекао:

А кад им се говори: "Следите оно што вам Алах објављује!" – одговарају: "Не, ми следимо оно што смо запамтили од предака наших." Зар и онда кад их ђаво позива на патњу у огњу?! (Лукман 21)

Доиста је повратак истини бољи од принципа на лажи па макар то било и на рачун твог иметка, угледа и власти, јер благодат вечног добра је боља од благодати која ће нестати. Чврсто сам убеђен да ако би се спровело истраживање о породичном пореклу већине нас дошло би се до открића да је макар један од наших предака био муслиман, а истина је најпреча да се следи па пожури и немој оклевати.

ПОЧЕТАК ПОЈАВЕ ШИРКА (МНОГОБОШТВА) У ЧОВЕЧАНСТВУ

У периоду од десет векова између Адема и Нуха, нека је на њих Божији мир и спас, људи су били на једној вери – исламу, веровали су у једноћу Алаха Узвишеног (тевхид), само Њега су обожавали и ширка (многобоштва) није било како нас о томе обавештава Алах Узвишени па каже:

Сви људи су сачињавали једну заједницу, и Алах је слао веровеснике да доносе радосне вести и опомене, и по њима је слао Књигу, саму истину, да се по њој суди људима у ономе у чему се не би они слагали. А повод неслагању била је међусобна завист, баш од оних којима је дата Књига, и то када су им већ били дошли јасни докази; и онда би Алах, вољом Својом, упутио вернике да схвате праву истину о ономе у чему се нису слагали. – А Алах указује на Прави пут ономе коме Он хоће. (Ал-Бакарах 213)

Као природна последица намножавања Адемовог потомства из генерације у генерацију је то да су се разасули и распространили по различитим крајевима света у потрази за опскрбом и местима за становање. Као резултат свега тога људи су се удаљили од свог исправног извора – обожавања Алаха, а међу њима су се почела јављати разилажења, девијације и оно што није од исправне вере све док те деформације у веровању нису постале, заправо, њихова вера (идеологија) и тако су залутали са правога пута. Ово је оно што је сотона и желио, а то је да њиховог оца Адема и мајку Хаву изведе из раја и да ту своју злобу, мржњу и завист пренесе на Адемово потомство како би људе одвео у политеизам и непокорност према Алаху што ће их одвести у пакао. Алах Узвишени каже:

И када рекосмо мелекима: "Поклоните се Адему!" – они се сви, осим Иблиса, поклонише. "Зар да се поклоним ономе кога си Ти од иловаче створио?" – рече.

"Реци ми" – рече онда – "ево овога кога си изнад мене уздигао: ако ме оставиш до Смака света сигурно ћу, осим малобројних, над потомством његовим загосподарити."

"Одлази!" – рече Он. "Онима који се за тобом буду повели и теби – казна цехенемска биће вам пуна казна. (Ал-Исра' 61-63)

Ширк (многобоштво) први пут на Земљи појавио се у народу Нуха, нека је на њега Божији мир и спас, тако што им је сотона постепено улепшао ибадет (oboжавање) идола. Сотона то није учинио директно већ им је најпре улепшао величање њихових умрлих претходника познатим по добру, величање њихових гробова и окупљање на њима све док нису упали у ширк. Због тога имамо једно фикхско (правно, шериатско) правило у исламу, а то је **забрана свега онога што води ширку**. Узвишени Алах је рекао:

Нух рече: "Господару мој, они мене не слушају и поводе се за онима чија богатства и деца само њихову пропаст увећавају и сплетке велике снују и говоре: 'Никако божанства своја не остављајте, и никако ни Веда, ни Суваа, а ни Јегуса, ни Јеука, ни Јесра не напуштајте!' (Нух 21-23)

Коментаришући ове ајете Ибн Абас каже: "Ово су имена добрих људи из Нуховог народа па када су они умрли сотона је навео (дошапнуо) њиховом народу да направе кипове од камена на местима где су се окупљали ради сећања на њих (на њиховим гробовима) и те кипове су назвали по њиховим именима. Тако су урадили, али у почетку их (те кипове које су направили) нису обожавали. Међутим, након што је та генерација која је направила

кипове изумрла и нестало знања касније генерације су почеле обожавати те кипове.” (Сахихул-Бухари)

Нух, нека је на њега Божији мир и спас, је остао у своме народу 950 година позивајући их у ислам дан и ноћ све док није употребио све могуће начине позивања, и јавно и тајно, па су се они узохолили и одбили да послушају Нуха, нека је на њега Божији мир и спас. Затим је он довио (упутио молбу) своме Господару да их уништи потопом. Рекао је Алах Узвишени:

(5) Он рече: "Господару мој, ја сам народ свој и ноћу и дању, доиста, позивао,

(6) али га је позивање моје још више удаљило.

(7) И кад год сам их позивао да им опростиш, прсте су своје у уши стављали и хаљинама својим се покривали – били су упорни и претерано охоли.

(8) Затим, ја сам их отворено позивао,

(9) а онда сам им јавно објављивао и у поверењу им шапутао... па све до речи Узвишеног

(26) И Нух рече: "Господару мој, не остави на Земљи ниједног неверника,

(27) јер, ако их оставиш, они ће робове Твоје у заблуду заводити и само ће грешника и неверника рађати! (Сура “Нух”)

Након што је Алах уништио Нухов народ, а њега и вернике који су били са њим спасио на лађи са осталим створењима (на Нуховој лађи је било и животиња које је Алах спасио) како то појашњава Узвишени у Свом говору:

И кад је заповед Наша пала и вода с површине Земље покуљала, Ми смо рекли: "Укрцај у лађу од сваке

животињске врсте по један пар, и чељад своју – осим оних о којима је било говора – и вернике!" – а мало је било оних који су с њим веровали. (Худ 40)

Живот на Земљи се почео обнављати са Нухом, нека је на њега Божији мир и спас, и онима који су били с њим. Након што је та генерација изумрла и дошле нове генерације, ђаво им је поново улепшао прављење кипова у знак сећања на своје претке које је Алах спасио од потопа. Временом су генерације након њих почеле обожавати те кипове па им је Алах послао веровесника Худа, нека је на њега Божији мир и спас, да их поврати у исправну веру, али су му се они супротставили па их је Алах уништио јаким ветром. Узвишени Алах каже:

(21) И спомени брата Адовог, када је народ свој у Ахкафу опомињао – а било је и пре њега и после њега посланика: "Клањајте се само Алаху, ја, заиста, страхујем да ћете бити у мукама на Великоме дану!" –

(22) они су одговарали: "Зар си нама дошао да нас од божанстава наших одвратиш? Нека се, ето, остваре претње твоје, ако истину говориш!" –

(23) "Само Алах зна кад ће то бити!" – он би говорио – "ја вам казујем оно што ми се објављује, а ви сте, видим, народ у незнању огрезао."

(24) И кад угледаше на обзорју облак, који се према долинама њиховим кретао, повикаше: "Овај нам облак кишу доноси!" – "Не, то је оно што сте пожуривали: ветар који вам болну патњу носи,

(25) који, вољом Господара свога, све руши." И ујутро су се виделе само настамбе њихове; тако Ми кажњавамо народ грешни. (Ал-Ахкаф 21-25)

Након њих је дошао народ “Семуд” који је такође обожавао кипове па им је Алах послао Салиха, нека је на њега Божији мир и спас, да их позива и врати у обожавање Алаха, али су га они у лаж утеривали па их је Алах уништио. Рекао је Алах Узвишени:

Па је Семуд уништен гласом страховитим. (Ал-Хакках 5)

Народ Ибрахима, нека је на њега Божији мир и спас, оца веровесника, обожавао је звезде и кипове па их је Ибрахим, нека је на њега Божији мир и спас, упозорио и забранио им то. Међутим, они га нису послушали па их је Алах уништио. Рекао је Узвишени Алах:

(51) Ми смо још пре Ибрахиму разборитост дали и добро смо га познавали.

(52) Кад он оцу своме и народу своме рече: "Какви су ово кумири којима се и дан и ноћ клањате?"

(53) Они одговорише: "И наши преци су им се клањали."

(54) "И ви сте, а и преци ваши су били у очитој заблуди" – рече. (Ал-Анбија’ 51-54)

Затим имамо “Бену Исраил”, народ коме је Алах послао Мусаа, нека је на њега Божији мир и спас. Израилићани су узели теле за божанство мимо Алаха Узвишеног и то је почетак многобоштва у том народу. Алах Узвишени је рекао:

И народ Мусаов, после одласка његова, прихвати од накита свога кип телета које је рикало. Зар нису видели да им оно не говори и да их Правим путем не води? Они га прихватише и према себи се огрешише.

И пошто се после горко покајаше и увидеше да су заблудели, они рекоше: "Ако се Господар наш на нас не

сажали и ако нам не опрости, доиста ћемо бити
изгубљени!" (Ал-А'раф 148-149)

У последње време они су обожавали Узејра па им је Алах послао Исаа, нека је на њега Божији мир и спас, како би их повратио у обожавање Алаха и веровање у Његову једноћу. Рекао је Узвишени:

А када Иса, син Мерјемин, рече: "О синови Израилови, ја сам вам Алахов посланик да вам потврдим пре мене објављени Теврат и да вам донесем радосну вест о посланику чије је име Ахмед, који ће после мене доћи" – и кад им је он донео јасне доказе, они рекоше: "Ово је права враџбина!" (Ас-Сафф 6)

Међутим, дошло је до тога да су они почели обожавати Исаа, нека је на њега Божији мир и спас, поред Алаха Узвишеног, говорили су да је он Алахов син (божији син) и говорили су "Тројица су" алудирајући на свето тројство. Нека је Узвишен Алах и далеко од онога што они говоре. Рекао је Узвишени:

О следбеници Књиге, не застрањујте у своме веровању и о Алаху говорите само истину! Месих, Иса, син Мерјемин, само је Алахов посланик, и Реч Његова коју је Мерјемин доставио, и Дух од Њега; зато верујте у Алаха и Његове посланике и не говорите: "Тројица су!" Престаните, боље вам је! Алах је само један Бог – хваљен нека је Он! – зар Он да има дете?! Његово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи, и Алах је довољан као сведок. (Ан-Ниса' 171)

Између Исаа, нека је на њега Божији мир и спас, и посланства Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас, био је период од 600 година у коме је многовоштво испунило целу Земљу до те мере да готово није било никог

ко је истински обожавао Алаха, осим ехлулкитабија (следбеника вере Ибрахимове) који су обожавали Алаха онако како је то чинио Ибрахим, нека је на њега Божији мир и спас, а били су следбеници Арија. Било је оних којима је сотона улепшао разне облике обожавања као што је обожавање ватре, воде, камења, дрвећа, краве... Шта више, сотона је некима причинио лепим обожавање својих страсти сходно свом разуму и начину размишљања што је довело до тога да и други почну следити такав пример па су људи почели обожавати створења иако ни себи ни другима никакву корист не могу донети. Истину је рекао Алах Узвишени који каже:

Он уводи ноћ у дан и уводи дан у ноћ, Он је потчинио Сунце и Месец – свако плови до рока одређеног; то вам је, ето, Алах, Господар ваш, царство је Његово! А они којима се, поред Њега, клањате не поседују ништа.

Ако им се молите, не чују вашу молбу, а да и чују, не би вам се одазвали; на Судњем дану ће порећи да сте их Њему равним сматрали. И нико те неће обавестити као Онај који зна. (Фатир 13-14)

Овај период мрачњаштва сликовито описује познати шејх Рахматуллах Кајравани који каже: “Мухамед, нека је на њега Божији мир и спас, се појавио у време када је људима био потребан неко ко ће им указати на прави пут, ко ће их позивати у исправну веру, јер су арапи тада обожавали кипове и закопавали живу женску децу. Персијанци су били муширици (многобошци) и веровали су у два божанства – бога добра и бога зла, или бога светла и бога таме, а своје мајке и ћерке су понижавали. Татари су уништавали земље и кажњавали робове, хиндуси су обожавали краву, обожавало се дрвеће и камење, јевреји су били у неверовању – изједначили су Створитеља са створењима и

ширили лажи и измишљотине, хришћани су веровали у свето тројство, обожавали крст и сликали на фрескама своје свеце и светице. Овакво стање је било и са осталим скупинама које су биле у долинама заблуде, одступања од истине и заокупљености апсурдима, и не би било прикладно Алаховој мудрости као апсолутног Владара да у то време не пошаље никога ко ће бити милост свим световима. Није се појавио нико ко ће поправити стање и ударити темеље овој исправној грађевини (исламу) осим Мухамед ибн Абдулах, нека је на њега Божији мир и спас. Уклонио је неприкладне цртеже (слике идола) и ружан говор. Угрејало је сунце тевхида (монотеизма) и месец Алахове чистоте од сваке врсте ширка (многобоштва). Нестала је тама ширка, богови у које су веровали персијанци, свето тројство и свако друго поистовећивање лажних божанстава са Алахом. Нека су на Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас, најлепши и најпотпунији благослови и селами.”

Под овим условима и околностима послат је веровесник Мухамед, нека је на њега Божији мир и спас, када је напунио својих 40 година. Алах Узвишени га је одабрао као што је одабрао веровеснике пре њега – Нуха, Ибрахима, Мусаа, Исаа и објавио му верозакон који је прикладан за свако време и место, који садржи законске одреднице које гарантују да ће цело човечанство живети у миру и спокоју, лепим и лагодним животом. На ово што сам споменуо указује и једна од законских одредница која се помиње у хадису у коме Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, каже: *“Ваша крв, ваши имеци и ваша част свети су вам као што вам је свет овај дан (био је петак, дан стајања на Арефату).”* (Мутефекун алејхи)

Његова да’ва (мисија) била је попут мисија његове браће веровесника пре њега – то је био позив у веровање у Алаха

Једног Јединог без да му се ширк чини (да се нико и ништа не обожаа мимо Њега). То је био позив на свако добро, упозорење на свако зло. Његово посланство је било милост за све светове и благодат за сва створења како би их извео из заблуде и незнања. Алах Узвишени је рекао:

Алах је вернике милошћу Својом обасуо кад им је једног између њих као посланика послао, да им речи Његове казује, да их очисти и да их Књизи и мудрости научи, јер су пре били у очитој заблуди. (Алу Имран 164)

Посланство Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас, је усавршило веру за човечанство и употпунило благодат према њима. Алах Узвишени је рекао:

Сада сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера.
(Ал-Маидах 3)

Овде се намеће једно питање, а то је: шта су секуларна уређења и законодавства која се рекламирају и промовишу дању и ноћу дала човечанству? Шта су му пружила? Да ли су искоренила сиромаштво код људи? Да ли су људима олакшала живот? Да ли поштују њихову људскост? Да ли су та уређења и закони људима пружили истинску слободу која чува људску част, или је то лажна, привидна слобода која више сличи слободи хаоса, нереди, ниподаштавања моралних норми, верозакона и вере уопштено?!

Постави ова питања себи и погледај у свет око себе како би видео да та секуларна уређења неке државе користе на рачун других, неки људи те системе користе на рачун других људи, како неке скупине преко тих система желе да колонизирају остале државе, људе. Пуно је гладних људи управо због секуларних система! Главни узрок колонизације држава и поробљавања људи управо лежи у

овим системима! Секуларни системи су покретачи ратова и немира! Е, то је оно што су секуларни системи и закони дали и приредили човечанству. Зато, вратите се вашем извору успећете и бићете стрећни на овом и будућем свету.

ПОТРЕБА ЧОВЕЧАНСТВА ЗА СЛАЊЕМ ПОСЛАНИКА

Доиста, човек без вере и шериата постаје дивља животиња која никаквог циља нема осим да задовољи себе и да добије оно што јој је потребно за овај свет без обзира на начин како ће до тога доћи. Заправо, вера и шериат су кочнице које контролишу поступке човека и одвраћају (сузбијају) зло које је у његовој души. Без њих би се проширио закон џунгле где јачи једе слабијег и у оквиру којег је истргнута самилост из срца. Вера и шериат су милост за цело човечанство и неопходно је позивати у њихову примену јер њихова имплементација осигурава твоја права и достојанствен живот кад си богат и кад си сиромашан, кад си здрав и кад си болестан, кад си јак и кад си слаб. Како би спознао ово послушај само један део из шериата који је објављен Мухамеду, нека је на њега Божији мир и спас, који обухвата гаранцију људских права која човек ужива, уколико примени шериат, без да их тражи и да се бори за њих. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, каже: *“Сваки од вас је пастир и одговоран је за своје стадо. Имам (представник свог народа) је одговоран за своје стадо (народ који представља). Мушкарцац је пастир своје породице и одговоран је за своје стадо. Жена је пастир мужеве куће и одговорна је за своје стадо. Роб, слуга је пастир богатства свога власника и одговоран је за своје стадо.”* Па је додао: *Ја мислим да је рекао: “Син је пастир иметка од свога оца и одговоран је за своје стадо. Свако од вас је пастир и одговоран за своје стадо.”* (Мутефекун алејхи)

Зато Узвишени Алах сматра слање посланика једном од Својих благодати и милости којом је обасуо и почастео

људе, не препустивши их случају да буде човек растрган између својих страсти и мисли, нити је их је препустио људском ограниченом и слабом разуму који није у стању доћи до упуте без вере и шериата. Алах је људима даровао и друга средства спознаје и сазнања као што су слух, вид и разум помоћу којих човек опет не би могао доћи до упуте и Правога пута преко којег би могао остварити сврху због које је створен. Такође, човек не може успоставити законе који уређују живот људи, остварују правду и једнакост међу њима, који чувају хуманост и људскост па нико нема предност над неким другим осим по богобојазности и добрим делима. То је закон који неће поклекнути пред страстима и не може се утицати вањским, спољашњим факторима на његову исправност, свеобухватност и универзалност која га чини прикладним за свако време и место. Алах Узвишени је рекао:

О синови Адемови, кад вам између вас самих буду
долазили посланици који ће вам прописе Моје
објашњавати – онда се они који се буду Алаха бојали и
добра дела чинили неће ничега бојати нити ће за било чим
туговати;

а они који доказе Наше буду порицали, и од њих се буду
охоло окретали, биће становници у ватри, у њој ће вечно
остати. (Ал-А'раф 35-36)

Природа човека, његова структура и конституција с каквом га је Алах Узвишени створио чине га неквалификованим за овај узвишени посао што се свакако не може сматрати недостатком већ природном ствари која указује на људску потребу за Створитељом који га упућује (води) правцу, методу и закону који је прикладан њему (човеку). Људски разум и ментални склоп је слабашан и није у стању средити и уредити своје стање, а како ће тек

организовати стање свих људи поред своје неспособности, мањка вештина и разборитости, својих различитости и разилажења у самом старту. Оно што је код некога добро, код другог је супротно, а такође и због недостатка разумевања стварног света, немогућности спознаје онога што ће се догодити у будућности јер нешто ће данас бити прихваћено, а већ сутра одбачено. Алах Узвишени је рекао:

Алах жели да вам олакша – а човек је створен као нејак
биће. (Ан-Ниса' 28)

Тakoђе, Алах је створио човека таквим да жури да добије нешто, колебљив је, неодлучан и нестабилан, воли и презире, даје и ускраћује, подржава и помаже, али и негира, итд. Све ово човека чини неквалификованим да организује и уреди људски живот па каже Алах Узвишени:

Човек и проклиње и благосиља; човек је доиста нагао. (Ал-Исра' 11)

Људски разум је превртљив, нестабилан и по природи је створен таквим да више узима него што даје, више је склон себичности неголи давању предности другоме и више је склон шкртости неголи давању и пожртвовању. Рекао је Алах Узвишени:

Реци: "Да ви поседујете ризнице милости Господара мога, и тада бисте шкртарили из страха да не потрошите"; човек је уистину тврдица. (Ал-Исра' 100)

Осим тога, људски разум је по својој природи склон забораву и необавештености о материјалном окружењу па оно што је данас тачно већ сутра може бити погрешно и оно што је данас реалност некада бива оповргнуто оним што ће се десити сутра, а човек то пожуре. У овом смислу било је неких теорија до чије је аутентичности људски разум дошао, а већ данас те исте теорије људски разум

пориче као да њихова исправност (аутентичност) није заштићена од грешке па сходно томе даје резултате засноване на тренутној ситуацији и постојећим околностима у којима се налази. Осврни се око себе и видећеш да се већина државних уређења која су успостављена од стране интелектуалне елите међу људима мењају и смењују због одређених дешавања кроз која пролазе ове државе па су принуђене да мењају уређења како би била у складу са тренутном ситуацијом. Законодавства која људски разум установи и успостави неминовно су нестабилна, непостојана и некомпатибилна за свако време и место што није случај са Божанским законом (шериатом). Алах Узвишени је рекао:

Човек је, уистину, створен малодушан: када га невоља снађе – брижан је, а када му је добро – неприступачан је.
(Ал-Ма'ариц 19-21)

Затим, погледај пример онога што су неки умови (научници) дали људском друштву од оружја за уништење, убијање и разарање које користе да колонизују државе и људе и охоле се својом снагом над осталим светом. Зар све ово нису резултати одсуства шериата у њиховим животима и неверовања у “гајб” – невидљиви свет, тј. у поновно проживљење и обрачунавање дела; да ће онај ко буде чинио добро бити награђен добрим, а онај ко буде чинио лоше (зло) биће сходно томе кажњен. Да су они веровали у будући свет не би чинили осим оно што је добро за њих и за човечанство и удаљили би се од сваког зла по њих и човечанство. Алах Узвишени је рекао:

Онај ко буде урадио колико трун добра – видеће га, а онај ко буде урадио колико трун зла – видеће га. (Аз-Залзалах 7-8)

Такође, због одсуства веровања у будући, невидљиви свет ови умови обожавају оно од чега се праве њихове куће – а то су камење и дрвеће, или ватру која им служи за спремање хране и пића, или краве чије месо људи једу, или миша кога људи убијају, или сотоне за које људи признају да су извор сваког зла итд.

Због свега наведеног слање посланика је неопходно како би људима појаснили законе и исправне прописе који ће их сачувати од грешака. Као што смо раније споменули, разумом и знањем човек у овом универзуму може спознати само оно што својим чулима може досегнути, а што се тиче оног невидљивог није у стању то докучити, нити спознати осим преко божијих посланика. Тако на пример, древну историју старих народа нисмо другачије могли спознати осим преко онога што су историчари записали. Да историчари нису писали историју када би се сви умови света сакупили с циљем да сазнају нешто од историји не би у томе успели. Исто је и са посланицима које је Алах почастиио тим знањем па их је Алах Узвишени слао у временским интервалима. Кад год би се људи удаљили од исправног пута Алах би им послао посланике како би их вратили на Прави пут, како би им појаснили прописе на који начин да се организују у појединачном и општем смислу и правац, метод како да се врате на Прави пут. У слању посланика је и доказ против људи како нам то појашњава Узвишени Алах па каже:

О посланицима који су радосне вести и опомене доносили, да људи после посланика не би никаква оправдања пред Алахом имали. – А Алах је силан и мудар. (Ан-Ниса' 165)

И остаће ***Baxj*** – Божија објава која је објављивана (Божијим) посланицима као живот за човечанство, то је светлост кроз коју људи виде будућност и осветљавају

таму незнања, то је пут којим се спасава из заблуде, њихова срећа или несрећа у зависности од тога колико се придржавају или окрећу од ње (објаве). Не постоји пут којим ће људи стићи (спознати) до свога Господара осим преко **вахја** – Објаве, а сви остали путеви воде уништењу и заблуди како нас је и обавестио о томе Алах Узвишени у Свом Говору:

Реци: "Зар да се, поред Алаха, клањамо онима који нам не могу никакву корист прибавити ни неку штету отклонити па да будемо враћени стопама нашим – а Алах нас је већ упутио – и да будемо као онај кога су на Земљи сотоне завели па ништа не зна, а кога другови његови зову на Прави пут: 'Ходи нама!'" Реци: "Алахов пут је – једини Прави пут, и нама је наређено да Господара светова слушамо. (Ал-Ан'ам 71)

Након тога на људима је да изабери да ли ће прихватити или одбацити оно што је Алах Узвишени објавио Својим посланицима, па онај ко прихвати биће срећан, а онај ко одбије биће несрећан, као што каже Узвишени:

Да Господар твој хоће, на Земљи би доиста били сви верници. Па зашто онда ти да нагониш људе да буду верници? (Јунус 99)

Истину је рекао Узвишени Створитељ када је појаснио да оно што се објављује посланицима причвршћује душу за тело исто као што тело не може живети без душе, а такође ни за људска срца нема живота, опстанка, нити спокоја осим преко објаве. Рекао је Алах Узвишени:

На такав начин Ми и теби објављујемо оно што ти се објављује. Ти ниси знао шта је Књига нити си познавао верске прописе, али смо је Ми учинили светлом помоћу

којег упућујемо оне робове Наше које желимо. А Ти,
заиста, упућујеш на Прави пут. (Аш-Шура 52)

ЉУДСКА ПРИРОДА ВЕРОВЕСНИКА И ПОСЛАНИКА

Сви Алахови посланици и веровесници су били људи и то је Алахов закон према Његовим створењима – да им шаље оне који су од њих, који су од исте коже и који се не разликују од обичних људи осим по томе што их је Алах почистио објавом и посланицом над осталим људима. Неверници су људску природу посланика узели као разлог негирања посланства Божијих посланика. О томе нас обавештава Алах Узвишени када говори о Нуховом народу, о Аду, о Семуду како су они одбили да се одазову позиву њихових посланика управо због тога што су посланици који су им били послати били људи као и они. Рекао је Алах Узвишени:

Посланици њихови су говорили: "Зар се може сумњати у Алаха, Створитеља небеса и Земље? Он вас позива да би вам неке грехе ваше опростио и да би вас до рока одређеног оставио." Они су одговорили: "Ви сте људи као и ми; хоћете да нас одвратите од оних којима су се преци наши клањали – па, донесите нам чудо видљиво!"

"Ми јесмо људи као и ви" – говорили су им посланици њихови – "али, Алах даје посланство само оним робовима Својим којима Он хоће; ми вам не можемо донети чудо без Алахове воље – а верници нека се само у Алаха уздају.
(Ибрахим 10-11)

Фараон и његова свита су порицали Мусаа, нека је на њега Божији мир и спас, и његово посланство управо из истог разлога. Рекао је Алах Узвишени:

После смо послали Мусаа и брата му Харуна са знамењима
Нашим и доказом очигледним фараону и главешинама

његовим, али су се они узохолили, били су то људи надмени. "Зар да поверујемо двојици људи који су исти као и ми, а народ њихов је робље наше?" – говорили су. (Ал-Му'минун 45-47)

Ово је природа свих оних који негирају и оспоравају посланички позив желећи и позивајући тиме у забуду. Ни печат свих веровесника и посланика, Мухамед, нека је на њега Божији мир и спас, није био поштеђен овога па су курејшијски неверници следили метод својих претходника у негирању посланика. Појашњавајући ово Алах Узвишени каже:

А многобошци говоре шапатом: "Да ли је овај нешто друго до човек као и ви? Зар ћете следити враџбину, а видите да јест?" (Ал-Анбија' 3)

Сви посланици, без изузетка, нису били божанства, нити су имали било каква божанска својства. Иса, нека је на њега Божији мир и спас, се одриче онога што му приписују у том смислу па каже Алах Узвишени:

А када Алах рекне: "О Иса, сине Мерјемин, јеси ли ти говорио људима: 'Прихватите мене и мајку моју као два бога уз Алаха!'" – он ће рећи: "Хваљен нека си Ти! Мени није приличило да говорим оно што немам право. Ако сам ја то говорио, Ти то већ знаш; Ти знаш шта ја знам, а ја не знам шта Ти знаш; Само Ти једини све што је скривено знаш.

Ја сам им само оно говорио што си ми Ти наредио: 'Клањајте се Алаху, и моме и своме Господару!' И ја сам над њима бдео док сам међу њима био, а кад си ми Ти душу узео, Ти си их једини надзирао; Ти над свим бдиш. (Ал-Маидах 116-117)

И наш веровесник Мухамед, нека је на њега Божији мир и спас, такође пориче да је имао било какве божанске особине, па Алах Узвишени каже:

Реци: "Ја не могу ни саме себи неку корист прибавити, ни од себе какву штету отклонити; бива онако како Алах хоће. А да знам проицати у тајне, стекао бих многа добра, а зло би било далеко од мене; ја само доносим опомене и радосне вести људима који верују." (Ал-А'раф 188)

Њихова људска природа подразумева оно што важи и за друге људе да ће умрети и да нису вечни, као што нас је о томе обавестио Узвишени Створитељ у Своме Говору:

Свако живо биће ће смрт окусити! И само на Судњем дану добићете у потпуности плате ваше, и ко буде од ватре удаљен и у рај уведен – тај је постигао шта је желео; а живот на овоме свету је само варљиво наслађивање. (Алу-Имран 185)

Божије посланике погађају искушења која имају и остали људи као што су болести и недаће. Ејуб, нека је на њега Божији мир и спас, је био искушан болешћу, губитком иметка, своје породице и деце и стрпљиво је поднео све то. Рекао је Узвишени:

И Ејубу се, када је Господару своме завапио: "Мене је невоља снашла, а Ти си од милостивих најмилостивији!" – одазвасмо и невољу му која га је морила отклонисмо и вратисмо му, милошћу Нашом, чељад његову и уз њих још толико и да буде поука онима који се Нама клањају. (Ал-Амбија' 83-84)

Божији посланици могу бити искушани затвором као што је био искушан Божији посланик Јусуф, нека је на њега Божији мир и спас, па каже Узвишени Алах:

После им на памет паде, иако су се били уверили да је недужан, да га за неко време баце у тамницу. (Јусуф 35)

Бивају истерани и прогнани из својих домова, како нас је о томе обавестио Узвишени:

Неверници су говорили посланицима својим: "Или ћете верѐ нашѐ бити или ћемо вас, доиста, из земље наше протерати!" А посланицима је Господар њихов објављивао: "Ми ћемо невернике, сигурно, уништити и после њих вас на Земљи настанити. Биће то за оне који ће се полагања рачуна преда Мном бојати и који ће од претње Моје страховати." (Ибрахим 13-14)

Божији посланици бивају убијани како нас је Алах обавестио о неким веровесницима који су били убијени од руку неверника из народа Бену Израил (Израилићани). Рекао је Узвишени:

И кад год вам је који посланик донео оно што није годило душама вашим, ви сте се охолили, па сте једне у лаж утеривали, а друге убијали. (Ал-Бакарах 87)

Због своје људске природе божији посланици су имали потребу за оним за чим су имали потребу и остали људи па су јели, пили, мешали се са људима, смејали се, плакали, веселили се и трговали. Рекао је Узвишени:

Ми пре тебе нисмо послали ниједног посланика који није јео и по трговима ходао. Ми чинимо да једни друге у искушење доводите, па издржите! А Господар твој види све. (Ал-Фуркан 20)

Када су неверници из Бену Израила претерали по питању Исаа, нека је на њега Божији мир и спас, и почели га сматрати божанством, Алах Узвишени им је појаснио његову људску природу и потребе које имају и остали људи као што су потреба за јелом и пићем, а самим тим и

потреба за физиолошким потребама и знојењем па каже
Узвишени:

Месих, син Мерјемин, само је посланик – и пре њега су
долазили и одлазили посланици – а мајка његова је увек
истину говорила; и обоје су храну јели. Погледај како Ми
износимо јасне доказе, и погледај, затим, њих како се
одмећу. (Ал-Маидах 75)

Божији посланици су се женили и имали су потомство –
синове и унуке. Алах Узвишени каже:

И пре тебе смо посланике слали и жене и пород им давали.

И ниједан посланик није донео ниједно чудо собом, већ
Алаховом вољом. Свако доба имало је Књигу. (Ар-Ра'д 38)

Били су почашћени тиме да своју мисију обављају
искључиво ради Алаха, а не ради овосветских интереса, па
од својих народа нису тражили никакву награду, нити
иметак заузврат. Једино чему су се надали била је награда
од Алаха и сви до једног су се обраћали своме народу
онако како им је то Алах појаснио да чине:

Реци: "Какву год награду да затражим од вас, нек остане
вама, мене ће наградити Алах, Он над свим бди." (Саба' 47)

Божији посланици, нека су на њих најлепши благослови и
селами, су порицали да се разликују од осталих људи и
негирали су да се у њиховим рукама налази корист и
штета. Сигурно ћеш се зачудити оним људима који људе
сматрају кумирима па их обожавају онако како се треба
Алах обожавати и верују да је у њиховим рукама корист и
штета, а они су мртви и нису у стању прибавити никакву
корист ни за себе. Истину је рекао Алах Узвишени:

А зашто им нису помогли они које су, поред Алаха,
прихватили да им буду посредници и богови? Али, њих

није било. То су биле само клевете њихове и лажи. (Ал-Ахкаф 28)

СВИ ВЕРОВЕСНИЦИ СУ ПОЗИВАЛИ У ОБОЖАВАЊЕ АЛАХА ЈЕДИНОГ

Позивање у тевхид (монотеизам), у искрено обожавање Алаха и упозоравање на ширк (многобоштво) је била мисија свих веровесника и посланика у њиховим народима. Алах Узвишени је рекао:

Пре тебе ниједног посланика нисмо послали, а да му нисмо објавили: "Нема бога осим Мене, зато се Мени клањајте!"
(Ал-Анбија' 25)

Ниједан од посланика није позивао људе да га обожавају, нити да обожавају неког другог већ их је најстроже упозоравао на то, како то Алах Узвишени појашњава па каже:

Незамисливо је да човек коме Алах да Књигу и знање и веровесништво – после рекне људима: "Клањајте се мени, а не Алаху!" – него: "Будите Божији људи јер ви Књигу знате и њу проучавате!" Он вам неће наредити да мелеке и веровеснике боговима сматрате. Зар да вам нареди да будете неверници, након што сте постали муслимани? (Алу Имран 79-80)

Нух, нека је на њега Божији мир и спас, је први посланик који је остао у своме народу 950 година позивајући га у обожавање Алаха и остављање ширка (многобоштва). Рекао је Алах Узвишени:

Ми смо послали Нуха народу његову. "О народе мој" – говорио је он – "Алаху се клањајте, ви другог бога осим Њега немате! Ја се доиста плашим за вас патње на Великом дану!" (Ал-А'раф 59)

Такође и Ибрахим, нека је на њега Божији мир и спас, отац веровесника, тражио је од свог народа да обожава само Алаха и да Му не приписују судруга (да не чине ширк). Алах Узвишени је рекао:

А и Ибрахима. "Алаху се једино клањајте" – говорио је он народу своме – "и Њега се бојте, то вам је боље, да знате. Ви се, мимо Алаха, кумирима клањате и лажи смишљате.

Они којима се ви, мимо Алаха, клањате не могу вас никаквом храном нахранити; ви храну од Алаха тражите и Њему се клањајте и Њему захвални будите! – Њему ћете се вратити." (Ал-Анкабут 16-17)

Худ, нека је на њега Божији мир и спас, је такође позивао свој народ у веровање да је Алах Један и да се клоне ширка. Рекао је Узвишени:

"И Аду – брата њихова Худа. "О народе мој" – говорио је он – "Алаху се клањајте, ви другог бога осим Њега немате, ви само неистине износите. (Худ 50)

Салих, нека је на њега Божији мир и спас, је такође позивао свој народ у монотеизам – веровање да је Алах Један и да Му не приписују судруга па каже Узвишени:

И Семуду – брата њихова Салиха посласмо. "О народе мој" – говорио је он – "клањате се само Алаху, ви другог бога осим Њега немате! (Худ 61)

Након што је Алах спасио Мусаа, нека је на њега Божији мир и спас, и његов народ од фараона и његових главешина, Мусаов народ је тражио од њега да им направи божанство коме ће се они клањати па им је Муса, нека је на њега Божији мир и спас, појаснио погубност последица тог дела. Рекао је Алах Узвишени:

И Ми синове Исраилове преко мора преведосмо, па они наиђоше на народ који се клањао кумирима својим. "О

Муса" – рекоше – "направи и ти нама бога као што и они имају богове!" – "Ви сте, уистину, народ који нема памети!" – рече он. "Заиста ће бити поништено оно што ови исповедају и бескорисно ће им бити оно што раде. Зар да вам, поред Алаха, тражим другог бога, а Он вас је изнад осталог света уздигао?" (Ал-А'раф 138-140)

Када је Иса, нека је на њега Божији мир и спас, послат неверницима Бену Исраила (Израилићани) да их позива у истину и тевхид (монотеизам) Господар његов га је питао, а Он најбоље познаје Себе:

А када Алах рекне: "О Иса, сине Мерјемин, јеси ли ти говорио људима: 'Прихватите мене и мајку моју као два бога уз Алаха!'" – он ће рећи: "Хваљен нека си Ти! Мени није приличило да говорим оно што немам право. Ако сам ја то говорио, Ти то већ знаш; Ти знаш шта ја знам, а ја не знам шта Ти знаш; Само Ти једини све што је скривено знаш.

Ја сам им само оно говорио што си ми Ти наредио: 'Клањајте се Алаху, и моме и своме Господару!' И ја сам над њима бдео док сам међу њима био, а кад си ми Ти душу узео, Ти си их једини надзирао; Ти над свим бдиш.
(Ал-Маидах 116-117)

Мухамед, нека је на њега Божији мир и спас, печат свих веровесника, такође је позивао у веровање да је Алах Један и да се остави обожавање свега другог (кипова и кумира). Рекао је Алах Узвишени:

О људи, клањајте се Господару своме, који је створио вас и оне пре вас, да бисте се казне сачували. (Ал-Бакарах 21)

САВРЕМЕНА ЗАКОНОДАВСТВА И ПРАВЦИ

Истину је рекао Алах Узвишени када каже:

Ако би се ти покоравао већини оних који живе на Земљи, они би те од Алаховог пута одвратили; они се само за претпоставкама поводе и они само неистину говоре.

(Ал-Ан'ам 116)

Погледајмо укратко најраспрострањеније вере и правце које имају највише следбеника на свету како се углавном не слажу (не подударају) са здравом логиком и рационалним расуђивањем. Разлог томе је свакако то што у њима има ширка (многобоштва), поистовећивања створења са божанством и сматрања истих светим. Није нам намера да неке од тих система потворимо, јер неки садрже у себи позив племенитом моралу и забрањују ружно понашање. Међутим, сваки читалац то може закључити користећи благодат разума којег му је Алах подарио, у стању је разликовати тачно од нетачног, рационално од нерационалног и логично од нелогичног.

Теврат

Оно у што данас верују јевреји је искривљена, многобожачка религија. Верују да је Узејр Алахов син, а њихов бог Јахве није безгрешан, узнемири се и разбесни, а затим се каје, наређује крађу и острашћени је фанатик. Он је божанство само израиљитанима што аутоматски значи да је непријатељ осталима. Јевреји верују да су они одабрани божији народ и да су остали народи мање вредни од њих. Такођер су убеђењи у то да не може бити јевреј онај коме мајка није јеврејка. Своју веру сматрају посебном само за себе на коју други немају право што значи да та вера није

универзална вера за све људе. Такође, сматрају да су душе јевреја део самог Бога, нека је Узвишен Алах и врло високо изнад онога што они говоре. Ако неко ко није јевреј удари јевреја сматрају то као да је ударио на божански понос. Њихова вера се заснива на мржњи и нетрпељивости према другим народима и према учењима њихове вере дозвољена је експлоатација, варање, крађа, издаја и лагање других народа од стране јевреја. Такође сматрају да је дозвољено другима посуђивати новац уз бесмислену и одвратну камату, као и то да је дозвољено лажно сведочење против других народа, јер према учењима своје вере сматрају да су остали народи стока. Кур'ан је оповргао и стао у крај оваквом веровању јевреја па каже Алах Узвишени:

И јевреји и кршћани кажу: "Ми смо деца Божија и миљеници Његови." Реци: "Па зашто вас онда Он кажњава због грехова ваших?" А није тако! Ви сте као и остали људи које Он ствара: коме хоће Он ће опростити, а кога хоће, Он ће казнити. Алахова је власт на небесима и на Земљи и на ономе што је између њих, и Њему ће се сви вратити. (Ал-Маидах 18)

Треба знати да већина данашњих јевреја који су на високим позицијама и власници богатства не воде порекло од хебрејских израиљана чије се порекло веже за Ибрахима, нека је на њега Божији мир и спас, и његова сина Израила, тј. Ја'куба, нека је на њега Божији мир и спас. Већина њих потиче од помешаних светских народа који су примили јудаизам ради овосветске доминације и колонизације, а што се тиче оних правих јевреја који воде порекло од Ја'куба, нека је на њега Божији мир и спас, њих остали јевреји сматрају да су на нижем степену.

Инџил је књига у коју данас верују хришћани. Инџил је прошао кроз неколико различитих историјских етапа и фаза које су учиниле да се он од божије објаве трансформише у искривљену, многобожачку религију. Политичари и врачари су имали велику улогу у измени Инџила тако да се сада њихова вера заснива на веровању у “свето тројство” – оца, сина и светог духа, што називају “јединством у три особе” и “тројица у једном”. По разумевању овог питања су се хришћани жестоко разишли тако да једна скупина оспорава и негира другу. Алах Узвишени је донео суд о њиховом неверству комплетно, осим у случају да се окану ширка и онога што говоре. Рекао је Алах Узвишени:

Неверници су они који говоре: "Алах је један од тројице!"
А само је један Бог! И ако се не окане онога што говоре,
несносна патња ће, заиста, стићи сваког од њих који
неверник остане. (Ал-Маидах 73)

Такође, шериат с којим је Иса, нека је на њега Божији мир и спас, послат онима који су упали у заблуду од Бену Израила након Мусаа, нека је на њега Божији мир и спас, није важећи за све како то сам Месих (Иса, нека је на њега Божији мир и спас) појашњава у “Јеванђељу по Матеју”:

5 Исус посла ову дванаесторицу, заповедивши им: „Не идите незнабошцима и ни у један самаријски град не улазите,

6 него радије идите изгубљеним овцама дома Израеловог.

Из овога је јасно да се, каква је данас ситуација, ради о паганском закону (шериату) по којем се чини ширк Алаху (приписује Му се судруг) тако што се Иса, нека је на њега Божији мир и спас, и његова мајка сматрају божанствима која се обожавају мимо Алаха Узвишеног иако се зна да је

Иса, нека је на њега Божији мир и спас, позивао у тевхид (монотеизам) и да се не чини ширк Алаху, како нас је о томе обавестио Узвишени:

А када Алах рекне: "О Иса, сине Мерјемин, јеси ли ти говорио људима: 'Прихватите мене и мајку моју као два бога уз Алаха!'" – он ће рећи: "Хваљен нека си Ти! Мени није приличило да говорим оно што немам право. Ако сам ја то говорио, Ти то већ знаш; Ти знаш шта ја знам, а ја не знам шта Ти знаш; Само Ти једини све што је скривено знаш.

Ја сам им само оно говорио што си ми Ти наредио: 'Клањајте се Алаху, и моме и своме Господару!' И ја сам над њима бдео док сам међу њима био, а кад си ми Ти душу узео, Ти си их једини надзирао; Ти над свим бдиш.

Ако их казниш, робови су Твоји, а ако им опростиш, силан и мудар Ти си." (Ал-Маидах 116-118)

Хришћанство је преузето из већине религија и веровања која су постојала пре њега. Под утицајем је **митраизма**, религије која је постојала у Персији негде око шест векова пре рођења Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас, која садржи причу сличну оној о **Господњој вечери**. Такође, тројство је преузето из хинду-тринитаризма по коме постоје три бога: Вишну – чувар, Шива – Уништитељ и Брахма – творац. Од хиндуса је такође преузето веровање у крст као чишћење од греха, одрицање од овога света, монаштво и ослобађање од иметка ради уласка у царство небеско. У хришћанство су пренета и нека **будистичка веровања** и идеје које су претходиле хришћанству уназад пет векова. Наука о компаративним религијама је открила и обелоданила бројна преклапања између личности Буде и Месиха (Исаа, нека је на њега Божији мир и спас) када је реч о околностима Месиховог рођења и живота и свега

онога кроз шта је пролазио Буда. Дакле, потврђено је да је хришћанство под великим утицајем будизма по питању већине својих веровања. Такође, веровање старих вавилонца се помешало са хришћанством па имамо суђење “Ба’лу” (богу Сунца) које се преклапа са суђењем Месиху. Из свега наведеног је јасно да је Инцил искривљен и да су у њега убачена паганска веровања која су поништила исламску суштину са којом је Иса, нека је на њега Божији мир и спас, дошао од Господара светова.

Хиндуизам

Хиндуизам је формиран током дугих временских периода тако да се не зна ко је тачно његов оснивач, нити је позната већина писаца који су записали хиндуистичка учења. Хиндуизам заправо представља комбинацију индијске филозофије и искривљених светих књига јевреја (Теврата) и хришћана (Инцила). Хиндуизам садржи паганска, многобожачка веровања која су нелогична и нерационална као што су обожавање дрвећа, камења, мајмуна, затим светост краве која ужива узвишено место код хиндуса у толикој мери да су постављене њене статуе у храмовима, кућама и јавним трговима. Крава код хиндуса има права каква би пожелела већина људи, а међи њима су: слобода кретања, не сме се клати нити узнемиравати, а када умре сахрањује се у складу са верским обичајима. Још један од аспеката паганства у хиндуизму представља и веома неприкладан и ружан начин класне поделе друштва где су неки сталези потчињени другима што се коси са најосновнијим људским правима и принципима социјалне правде. Све ово указује на то да хиндуизам нема никаквих додирних тачака са Божијом објавом.

Будизам

Будизам је секуларистичка филозофија којој се приписује верски карактер тако да се сматра моралним устројством и идеолошком доктрином заснованом на филозофским теоријама. Будистичка учења нису објава већ мишљења и доктрине унутар верског оквира. Будизам се појавио у Индији након хиндуизма у петом веку пре нове ере. Након смрти његовог оснивача који се звао Сидарта Гаутама, а надимак му је Буда 480 – 560 п.н.е., будизам прераста у бесмислена и неоснована веровања паганске природе тако да будисти верују да је Буда божији син, онај који ослобађа човечанство од трагедија и болова, као и то да је он (Буда) на себе преузео све грехе човечанства. Доказ паганства будиста је оно што они говоре: “Када је једне прилике Буда ушао у један од храмова кипови су му учинили сецду”. Зато се будисти клањају Буди опонашајући кипове који су му учинили сецду. Статуу Буде стављају на јавна места и у своје куће верујући да ће их он увести у рај.

У неким будистичким учењима налазимо позив на племенити морал, љубав, толеранцију, лепе међуљудске односе, удељивање иметка сиромашнима, али и позив на монаштво и остављање богатства и луксуза и подвргавање душе запуштености и суровости. Такође, будизам упозорава на жене и иметак, и позива на удаљавање од брака и повученост од онога што се коси са природом људске душе коју је Бог створио склоном да воли све оно што је по будистичким учењима забрањено. Сами будисти признају да њихове књиге нису објава од Бога, већ се ради о фразима које се приписују Буди или причама о његовим делима које су забележили његови следбеници.

Из овога се јасно види да је будизам политеистичка, небожанска идеологија, одраз филозофије и мисли његовог

оснивача (Буде) и следбеника који су након њега кроз временске етапе приписали будизму оно што је он данас.

Сикизам

Сикизам није религија нити доктрина већ се ради о једном од верских реформистичких покрета под утицајем ислама који настоји да помири веровања и распрострањене религије и уједини их у једну идеологију. Сикизам је основала верска заједница из Индије која се појавила крајем 15-ог и почетком 16-ог века која позива у нову веру која представља спој између ислама и хиндуизма под паролом “нема хиндуса ни муслимана”. Међутим, није било успеха у томе тако да их је њихово незнање о исламу, његовој идеологији и учењима одвело у заблуду и скренули су с Правог пута. Да су познавали ислам знали би да вере не могу бити осим објава од Бога где нема простора за мишљења људи у смислу да прописују и креирају веру, нити да праве спој између различитих вера и доктрина покушавајући их зближити и из тога извући идеологију која их све сједињује. Након тога су постали средство у рукама енглеза који су помоћу њих прогонили побуњеничке покрете који су позивали на истеривање енглеза из Индије. Колонизација од стране енглеза имала је велики утицај у подршци овог покрета, његову консолидацију и оспособљавање па су сики од енглеза добили бројне повластице које су им донеле материјални просперитет по којем су се издвајали од осталих становника у региону. Чинили су више од 20% индијско-британске војске.

Из овога се да закључити да се овим покретом желело добро, али није имао успеха будући да је био потпомогнут и развијан од стране енглеског колонизатора који је у њему

нашао средство за омогућавање колонизације земље (Индије), експлоатацију људи и уништавање истинског ислама. Дакле, немогуће је сјединити истину и лаж и немогуће је спојити тевхид (монотеизам) са ширком (политеизмом).

Ислам

Ислам је последњи божији верозакон који је објављен, а његов посланик је печат свих веровесника и посланика након кога више неће бити посланика ни веровесника. Његова (Мухамедова) вера је последња вера након које неће више бити вера или шериата (верозакона) до Судњег дана тако да је њиме усавршена вера и употпуњена благодат. Дошао је са циљем да усаврши морал и да уздигне душе на виши степен. Алах Узвишени је рекао:

Сада сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам ислам буде вера.
(Ал-Маидах 3)

Алах је задовољан да вера свих људи буде ислам, неће прихватити да буде обожаван преко неке друге вере и на ахирету (будућем свету) неће примити ниједну другу веру. Ислам је позив у тевхид (монотеизам) – веровање да постоји само један Бог (то је Алах) коме се не сме ширк чинити (не сме се мимо Њега нико други обожавати). Узвишени Алах је рекао:

Ко другог Алаху сматра равним, Алах ће му улазак у рај забранити и боравиште његово ће пакао бити; а неверницима неће нико помоћи. (Ал-Маидах 72)

Ислам је позив на леп морал и племенита дела. Узвишени је рекао:

Реци: "Господар мој забрањује разврат, и јавни и потајни, и грехе, и неоправдано насиље, и да Алаху сматрате равним оне за које Он никакав доказ објавио није, и да о Алаху говорите оно што не знате." (Ал-А'раф 33)

Ислам је позив на чињење добра и добротинство према људима. Алах Узвишени је рекао:

О верници, молитву обављајте и Господару своме се клањајте, и добра дела чините да бисте постигли оно што желите. (Ал-Хаџџ 77)

Ислам је позив на остављање ружног понашања и лоших дела. Узвишени Алах је рекао:

Не грешите ни јавно ни тајно! Они који греше сигурно ће бити кажњени за оно што су згрешили. (Ал-Ан'ам 120)

Ислам је вера целог човечанства па каже Узвишени Алах:

Реци: "О људи, ја сам свима вама Алахов посланик, Његова власт је на небесима и на Земљи; нема другог бога осим Њега, Он живот и смрт даје, и зато верујте у Алаха и посланика Његова, веровесника, који не зна читати и писати, који верује у Алаха и речи Његове; њега следите – да бисте на Правоме путу били!" (Ал-А'раф 158)

Ислам је милост за људе преко које излазе из тмина на светло и којом се спасавају од казне и пакла. Узвишени је рекао:

А тебе (Мухамеде) смо само као милост световима послали. (Ал-Анбија' 107)

Ислам је вера уређене и дисциплиноване слободе. Рекао је Алах Узвишени:

И реци: "Истина долази од Господара вашег, па ко хоће – нека верује, а ко хоће – нека не верује!" Ми смо

неверницима припремили ватру чији ће их дим са свих страна обухватити; ако замоле помоћ, помоћи ће им се текућином попут растопљене ковине која ће лица испећи.

Ужасна ли пића и грозна ли боравишта! (Ал-Кахф 29)

Ислам је вера рада и перфекције. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, је рекао: “Алах воли да када радите неки посао то чините темељито (урадите га како треба).” (Бележи га Бејхеки у “Шу’абул-Иман” и Ебу Ја’ла у свом “Муснеду”, а шејх Албани га је оценио веродостојним у “Сахихул-Џами”: 1880 и “Ас-Сахихах”: 1113)

Ислам је вера знања и науке. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, је рекао: “Тражење знања је обавеза сваког муслимана.” (Бележе га Ибн Маџе: 224, Ебу Ја’ла: 2903, а шејх Албани га је оценио веродостојним у “Сахихул-Џами”: 3913 и “Сахихут-Тергиби вет-Терхиби: 72)

Ислам је вера чистоће и чишћења. Рекао је Алах Узвишени:

О синови Адемови, лепо се обуците кад хоћете молитву обавити! И једите и пијте, само не претерујте; Он не воли оне који претерују. (Ал-А’раф 31)

Ислам је вера милости и саосећања. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, је рекао: “Онима који су милостиви смиловаће се Најмилостивији па будите милостиви према онима који су на Земљи да би вам се смиловао Онај који је на небу.” (Бележе га Тирмизи: 1924, Ебу Давуд: 4941, Ахмед: 6494, а шејх Албани га је оценио веродостојним у делу “Сахихул-Џами”: 3522 и у делу “Ас-Сахихах”: 925)

Ислам је вера правде за све људе па каже Узвишени Алах:

Алах захтева да се свачије право поштује, добро чини, и да се ближњима удељује, и разврат и све што је одвратно и насиље забрањује; да поуку примите, Он вас саветује.

(Ан-Нахл 90)

Ислам је вера флексибилности и толерантности. Узвишени је рекао:

Алах жели да вам олакша, а не да потешкоће имате. (Ал-Бакарах 185)

Ислам је вера заштите живота и спречавања његовог уништења. Рекао је Алах Узвишени:

И једни друге не убијајте! Алах је, доиста, према вама милостив. (Ан-Ниса' 29)

Ислам је вера која чува тело од спољашњих фактора или ствари путем чишћења па каже Узвишени:

Алах заиста воли оне који се често кају и воли оне који се много чисте. (Ал-Бакарах 222)

Ислам штити тело од онога што му може нашкодити изнутра, а то се дешава када човек претера у јелу и пићу па нема границе у ономе што му штети. Узвишени је рекао:

И једите и пијте, само не претерујте; Он не воли оне који претерују. (Ал-А'раф 31)

Ислам је вера која штити животну средину и околину. Рекао је Алах Узвишени:

И не правите неред на Земљи, кад је на њој ред успостављен, а Њему се молити са страхом и надом; милост Алахова је доиста близу оних који добра дела чине.

(Ал-А'раф 56)

Ислам је вера заштите и блакости према животињама. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, каже: “Идући путем неки човек јако је ожеднео, па кад нађе бунар, сиђе у њега и напи се воде, а затим изађе. Кад одједанпут пас, од жеђи исплазио језик и једе влажно тло. 'Овог пса је снашла јака жеђ као што је и мене била снашла', рече тај човек, те сиђе у бунар и напуни своју ципелу водом, а затим је стави у своја уста да би се попео, те напоји пса. Узвишени Алах му се захвали и опрости грехе.” Рекоше асхаби: “Алахов Посланиче, зар у чињењу добротинства према животињама имамо награду?” а он одговори: “У чињењу добротинства сваком живом бићу човек има награду.” (Мутефекун алејхи)

Ислам је вера правде и добротинства. Алах Узвишени је рекао:

Алах захтева да се свачије право поштује, добро чини, и да се ближњима удељује, и разврат и све што је одвратно и насиље забрањује; да поуку примите, Он вас саветује.

(Ан-Нахл 90)

Ислам је вера једнакости свих људи. Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, је рекао: “О, људи, ваш Господар је један, ваш отац је један. Нема предности Арап над неарапом, нити неарап над Арапом, нити црвени над црним, нити црни над црвеним, осим по богобојазности (таквалуку).” (Бележе га Ахмед: 23536 и Тајалуси: 4749, види “Ас-Сахихах”: 2700 и “Сахихут-Тергиби вет-Терхиби”: 2963.

Што се тиче стања људи на овоме свету Алах је направио разлику међу њима у погледу опскрбе и начина живота па је учинио да су неки богати, а неки сиромашни како каже Узвишени Алах:

Алах опскрбљујући вас даје једнима више него другима.

Али они којима је дато више не дају онима који су у њиховој власти, а потребе су им једнаке. Зашто нису на Алаховим благодатима захвални? (Ан-Нахл 71)

Алах је учинио да неко буде болестан а неко здрав, неко висок а неко низак итд. Узвишени Алах је рекао:

Ми им дајемо све што им је потребно за живот на овоме свету и Ми једне над другима уздижемо по неколико степени да би једни друге служили. – А милост Господара твога боља је од онога што они гомилају. (Аз-Зухруф 32)

Некоме Алах да порода а некоме не, некоме подари мушку, некоме женску, а некоме и мушку и женску децу. Алах ствара и ради оно што Он хоће и жели. Све је то у складу са мудрошћу коју зна само Он Узвишени. Рекао је Алах:

Алахова је власт на небесима и на Земљи. Он ствара шта хоће! Он поклања женску децу коме хоће, а коме хоће – мушку, или им даје и мушку и женску, а кога хоће, учини без порода; Он уистину све зна и све може. (Аш-Шура 49-50)

Треба знати да све остале религије и идеолошки правци, за разлику од ислама који је мисија Мухамеда, нека је на њега Божији мир и спас, печата свих посланика, имају велику, неограничену, директну или индиректну подршку од стране међународног ционизма који у исправном исламу види опасност за себе и своје похлепне амбиције и претензије у смислу експлоатације људи и светских ресурса. Такође се труде свим расположивим средствима и силама увести нове идеолошке правце и секте у оквиру којих покушавају омаловажити, наћи компромис, лојалност и одрицање од већине принципа са чим није задовољан

слободан, савремен и цивилизован човек. Све се ово чини из бојазни да се човечанство не уједини на истинској вери која се манифестује појавом истине и нестанком лажи, побуном верника против онога ко га понижава и колонизује, против онога ко пљачка ресурсе његове земље и ко га изводи из обожавања Господара људи у обожавање људи.

ПОВРАТАК ИЗВОРУ

Још увек постоји прилика за свакога од нас да се врати својој изворној вери са којом је Узвишени Господар задовољан да буде вера свим Његовим робовима, а то је ислам. Уколико се пропусти ова прилика која се сада указала можда друге неће бити. Ако су услови за то сада зрели можда то неће бити у будућности када ти будеш желео. Узвишени Алах нас о томе обавештава па каже:

Узалудно је кајање оних који чине рђава дела, а који, кад се неком од њих приближи смрт, говоре: "Сад се заиста кајем!", а и онима који умру као неверници. Њима смо болну патњу припремили. (Ан-Ниса' 18)

Такође, Алах Узвишени нас обавештава о стању неверника када угледа и осети смрт, када види чињенице које се укажу пред њим, када спозна да су посланици истину говорили, да је лаж вера на којој је он био и када се буде кајао за све што је пропустио и што му је прошло, али тада ће му кајање узалудно бити. У том тренутку врата покајања и повратка ће бити затворена пред човеком, пропаст ће се само повећавати и пожелете да се врати на овај свет како би веровао у оно што је порицао. Али, све је тада узалудно. Узвишени Алах је рекао:

Кад некоме од њих смрт дође, он узвикне: "Господару мој, поврати ме да урадим какво добро у ономе што сам оставио!" – Никада! То су речи које ће он узалуд говорити – пред њима ће препрека бити све до дана када ће оживљени бити. (Ал-Муминун 99-100)

Кур'ан нам приповеда о овоме у причи о фараону који је био тиранин и насилник и који је говорио: "Ја сам господар ваш највећи", да је тај исти фараон када је угледао истину својим очима поверовао у њу, али му то веровање тада није

било од користи па га је Алах утопио заједно са његовом војском. Узвишени је рекао:

И Ми преведосмо преко мора синове Исраилове, а за петама су им били фараон и војници његови прогонећи их ни криве ни дужне. А он, кад се поче давити, узвикну: "Ја верујем да нема бога осим Онога у којег верују синови Исраилови и ја се покоравам!"

"Зар сада, а пре си непослушан био и раздор сејао?!"

Данас ћемо избавити само тело твоје да би био поучан пример онима после тебе" – али многи људи су равнодушни према Нашим поукама. (Јунус 90-92)

Тема је озбиљна и вредна размишљања – то је питање вечне среће након које туге више нема, у рају који је простран колико небеса и Земља, или питање вечне туге након које више среће нема у паклу, а ружно ли је он боравиште. Рекао је Узвишени Алах:

У паклу ће им лежај и покривачи од ватре бити. Ето тако ћемо Ми невернике казнити. (Ал-А'раф 41)

Доиста, Онај који те је створио радује се твојом покајању и твојом повратку Њему Узвишеном, а дивног ли Створитеља који нам жели свако добро. О томе нас обавештава Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас:

"Заиста се Алах, ц.ш., више радује покајању свога роба верника него човек у опасној пустињи својој деви, која је, док је спавао, отишла одневши са собом његову храну и пиће па је он тражио док га није жеђ савладала и одлучио се вратити на место с којег је кренуо и ту лећи и умрети. Стави руку под главу, да тако умре, па се пробуди, а кад крај њега његова дева са свом опсрбом, храном и пићем. Ухватио ју је за њен поводац затим рекао: - Алаху, ти си

мој роб а ја Твој господар, - погрешивши од велике радости.” (Сахиху Муслим)

А како је тек дивна милост Створитеља који жели да нам укаже ту своју милост и који нам жели срећу, како нас је о томе обавестио Алахов посланик Мухамед, нека је на њега Божији мир и спас, у свом хадису:

“Алах Узвишени има стотину милости од којих је само једну спустио цинима, људима и животињама да помоћу ње саосећају једни са другима и буду милостиви једни према другима, помоћу ње и звер буде милостива према своме младунчету. Свих преосталих деведесет и девет милости Алах је сачувао да с њима помилује Своје робове на Судњем дану.” (Сахиху Муслим)

Читај ове кур’анске ајете како би спознао велику награду коју ћеш постићи код свог Господара ако се вратиш својој изворној вери, а то је ислам и веровање у последњи објављени верозакон, веровање у награду коју ћеш постићи својим повратком њему (исламу) тако што ће ти бити опроштени сви греси а твоја лоша дела претворена у добра. Па да ли си чуо за овакав пример племенитости? А проклет и несретан је онај кога мимоиђе оволико добро! Узвишени Алах каже:

И они који се мимо Алаха другом богу не клањају, и који, оне које је Алах забранио, не убијају, осим када правда захтева, и који не блудниче; – а ко то ради, искусиће казну, патња ће му на ономе свету удвостручена бити и вечно ће у њој понижен остати;

али онима који се покају и узверују и добра дела чине, Алах ће њихова рђава дела у добра променити, а Алах прашта и самилостан је;

а онај ко се буде покајао и добра дела чинио, он се,
уистину, Алаху искрено вратио; (Ал- Фуркан 68-71)

Реци онима који не верују: ако се окане, биће им
опроштено оно што је пре било; а ако се не окане – па, зна
се шта је с древним народима било. (Ал-Анфал 38)

За оне који се, када грех почине или кад се према себи
огреше, Алаха сете и опрост за грехе своје замоле – а ко ће
опростити грехе ако не Алах? – и који свесно у греху не
устрају. (Алу-Имран 135)

Алах прима покајање само од оних који учине какво рђаво
дело само из лакомислености, и који се убрзо покају; њима
ће Алах опростити. – А Алах све зна и мудар је. (Ан-Ниса'
17)

Алах жели да вам опрости, а они који се за страстима
својим поводе желе да далеко с Правог пута скренете. (Ан-
Ниса' 27)

Они траже од тебе пре казну него милост, а било је казни и
пре њих. Господар твој људима прашта и упркос неправди
њиховој, али Господар твој доиста и страховито кажњава.
(Ар-Р'ад 6)

Ја ћу сигурно опростити ономе који се покаје и узверује и
добра дела чини, и који затим на Правоме путу истраје." (Та-Ха 82)

Није грех ако у томе погрешите, грех је ако то намерно учините; а Алах прашта и самилостан је. (Ал-Ахзаб 5)

Било да ви добро дело јавно учините или га сакријете или неправду опростите – па, Алах много прашта и све може. (Ан-Ниса' 149)

Узвишени Алах каже у хадиси-кудсију: “Сине Адемов, све док Ме молиш и надаш се Мојој милости, опраштаћу ти грехе које учиниш и нећу им давати никакву важност. Сине Адемов, чак и када би твоји греси допрли до небеса, а ти Ми тражиш опроста, опростио бих ти. Сине Адемов, када би ми дошао са гресима великим попут Земље а да ми никога не приписујеш за друга, Ја бих ти дошао са исто толико опроста.” (Бележе га Ахмед и Тирмизи, а шејх Албани га је оценио веродостојним у делу “Ас-Сахихах”: 127)

Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, је рекао: “Доиста ја знам човека који ће последњи ући у рај и који ће последњи изаћи из пакла. То је човек који ће бити доведен на Судњему дану па ће се рећи – Покажите његове мале грехе, а отклоните од њега велике грехе. Затим ће се указати његови мали греси и казаће му се – Јеси ли тог дана урадио то и то, тог дана то и то ...? Па ће овај човек одговорити – Да. Неће моћи негирати ништа од својих греха. Бојаће се шта ће бити када се прикажу његови велики греси па ће му се рећи – Сва твоја лоша дела су замењена добрим. Он ће тада рећи – Али Господару, ја сам чинио неке грехе које сада не видим... Тада се Алахов посланик, нека је на њега Божији мир и спас, толико насмејао да су му се видели кутњаци.” (Сахиху Муслим)

СТАНКЕ ЗА РАЗМИШЉАЊЕ

Све постојеће религије на Земљи са аспекта ислама су неисправне и ништавне због ширка (многобоштва) који је заступљен у њима и обожавања нечег другог мимо Алаха, или зато што нису божанске, тј. људи су их измислили због своје природне потребе да у нешто верују. Међутим, никада се нису сложили на истини и исправном путу и у том смислу друга вера осим ислама не постоји. Треба знати да постоје три божанска верозакона који су објављени у Теврату, Инцилу и Кур'ану чији је верозакон објављен Мухамеду, нека је на њега Божији мир и спас. Нажалост, Теврат и Инцил су искривљени и данас не постоје, а они примерци који данас круже међу људима нису аутентични. На то нам указују очигледне контрадикторности у њима, као и примери, односно случајеви ширка (многобоштва) и омаловажавања Узвишеног Господара. За онога ко жели сазнати више о овој теми све ово је доступно у посебним књигама које појашњавају и тумаче овакве ствари. Оно што се тражи од сваког читаоца ове књиге је да анализира своју веру. Зар је разумно да обожавамо божанства која ни себи не могу прибавити никакву корист, нити отклонити штету? Зар је разумно да сматрамо светим створења попут нас која немају моћ живот одузети, живот дати нити оживети? Зар је разумно одрећи се Створитеља због створења која нас неће моћи невоље ослободити нити је изменити? Зар је разумно обожавати људе попут нас који нису у стању ништа створити већ су и сами створени?

Обожавање у исламу је право које искључиво припада Створитељу и у томе створења немају никаква удела. Алах Узвишени је рекао:

Господар ваш је рекао: "Позовите Ме и замолите, Ја ћу вам се одазвати! Они који из охолости неће да Ми се клањају – ући ће, сигурно, у пакао понижени." (Гафир 60)

Обожавање у исламу је веза између Алаха и Његових робова и то без икаквих посредника и заговорника. Алах Узвишени је рекао:

Искрено исповедање вере дуг је Алаху! А онима који поред Њега узимају заштитнике: "Ми им се клањамо само зато да би нас што више Алаху приближили" – Алах ће њима, заиста, пресудити о ономе у чему су се они разилазили. Алах никако неће указати на Прави пут ономе ко је лажљивац и неверник. (Аз-Зумар 3)

АЈЕТИ ЗА РАЗМИШЉАЊЕ ОНОМЕ КО ЧИНИ ШИРК АЛАХУ

Говор Узвишеног Алаха појашњава мањкавост свега онога што се обожава мимо Њега у било ком облику. Рекао је Алах Узвишени:

Неки поред Њега божанства прихватају која ништа не стварају, а која су сама створена, која нису у стању од себе неку штету отклонити ни себи какву корист прибавити и која немају моћи живот одузети, живот дати нити оживети.
(Ал-Фуркан 3)

Алах Узвишени говори о немоћи свега онога што се обожава мимо Њега па каже:

Ако их упиташ ко је створио небеса и Земљу, сигурно ће рећи: "Алах!", а ти реци: "Мислите ли ви да би они којима се, поред Алаха, клањате могли отклонити штету, ако Алах хоће да ми је учини, или, да би могли задржати милост Његову, ако Он хоће да ми је подари?" Реци: "Мени је довољан Алах, у Њега се поуздају они који се поуздавају."
(Аз-Зумар 38)

Такође, Узвишени Алах говори да ће сва лажна божанства која се обожавају мимо Њега бити непријатељи људима на Судњем дану па каже:

Ко је у већој заблуди од оних који се, уместо Алаху, клањају онима који им се до Судњег дана неће одазвати и који су према њиховим молбама равнодушни.

Када људи буду сабрани, они ће им бити непријатељи и порећи ће да су им се клањали. (Ал-Ахкаф 5-6)

О ти који обожаваш ватру, дрво, краву, камен и слично, размисли о говору Узвишеног Алаха:

Они којима се ви, поред Алаха, клањате, заиста су робови, као и ви. Па, ви им се клањајте, и нека вам се одазову ако истину говорите! Имају ли они ноге да на њима ходају, или руке да њима хватају, имају ли очи да њима гледају, или уши да њима чују? Реци: "Зовите божанства ваша, па против мене какво хоћете лукавство смислите и не одуговлачите, мој заштитник је Алах, који Књигу објављује, и Он се о добрима брине." (Ал-А'раф 194-196)

О ти који обилазиш, довиш (дозиваш и упућујеш молбе) и обожаваш оне у гробовима и светилишта (турбета и сл.) размисли о речима Узвишеног Алаха:

И, поред Алаха, не моли се ономе ко ти не може ни користити ни наудити, јер ако би то урадио био би, уистину, неверник. (Јунус 106)

О ти који следиш своје страсти и прохтеве, халал (дозвољено) је оно што је пријатно и угодно, а харам (забрањено) је оно што је одвратно и мрско. Размисли о речима Узвишеног:

Па ако ти се не одазову, онда знај да се они поводе једино за страстима својим. А зар је ико горе залутао од онога који следи страст своју, а не Алахову упуту? Алах, доиста, неће указати на Прави пут народу који сам себи неправду чини. (Ал-Касас 50)

Знај да ће се сви они који су били обожавани одрећи оних који су их обожавали и узимали за заштитнике мимо Алаха. Рекао је Узвишени:

Има људи који су уместо Алаха кумире прихватили, воле их као што се Алах воли, али прави верници још више воле Алаха. А да знају многобошци да ће онда када доживе патњу – сву моћ само Алах имати и да ће Алах страховито кажњавати – када ће се главешине, за којима су се други

поводили, својих следбеника одрећи и када ће везе које су их везале прекинуте бити, и они патњу доживети. (Ал-Бакарах 165-166)

Наш Господар, Алах Узвишени, нам у Кур'ану спомиње причу о Ибрахиму, нека је на њега Божији мир и спас, и Нимруд у који је био тиранин, коме су се приписивала божанска својства и који је за себе тврдио да је толико моћан да може дати живот и смрт. Алаховом веровеснику Ибрахиму, нека је на њега Божији мир и спас, није преостало ништа друго осим да му се супростави и разговара са њим рационално како би га разоткрио у његовој лажи, те је од њега затражио да учини неко дело од дела Узвишеног Господара као што је управљање неким створењима у космосу. Ибрахим је од Нимруда затражио да учини да Сунце изађе са запада уместо са истока. Узвишени Алах каже:

Зар ниси чуо за онога који се са Ибрахимом о његову Господару препирао, онда када му је Алах царство дао? Кад Ибрахим рече: "Господар мој је Онај који живот и смрт даје" – он одговори: "Ја дајем живот и смрт!" – "Алах чини да Сунце излази са истока" – рече Ибрахим – "па учини ти да гране са запада!" И неверник се збуну. – А Алах силницима неће указати на Прави пут. (Ал-Бакарах 258)

Муса, нека је на њега Божији мир и спас, је такође водио логички дијалог са фараоном који је тврдио за себе да је божанство, како би разоткрио његову лаж и немоћ пред онима који су били обманути њиме. Муса, нека је на њега Божији мир и спас, је тражио од њега да учини да звезде које излазе са истока изађу са запада. Рекао је Узвишени Алах:

(23) "А ко је Господар светова?" – упита фараон.

(24) "Господар небеса и Земље и онога што је између њих,
ако верујете" – одговори он.

(25) "Чујете ли?" – рече онима око себе фараон.

(26) "Господар ваш и Господар ваших давних предака" –
рече Муса.

(27) "Посланик који вам је послан уистину је луд" – рече
фараон.

(28) "Господар истока и запада и онога што је између њих,
ако памети имате" – рече Муса. (Аш-Шуара')

Навели смо све ово како би знао да једино божанство које истински заслужује да буде обожавано и да му се не приписује судруг (не чини ширк) – то је Алах, Један Једини. Покрени своју урођену природу и консултуј свој разум који је створен таквим да тежи ослобађању од понижавања од стране створења. Нема сумње да ћете он довести до тога да схватиш да је неисправно обожавати створења и узети их за заштитнике поред Алаха Узвишеног.

ПРЕ НЕГО ШТО БУДЕ ПРЕКАСНО

Хајде да уз помоћ здравог разума и исправне урођене природе размислимо на чему смо. Живот је толико кратак да га човек не сме потрошити у ономе што је бескорисно. Рекао је Узвишени Алах:

Знајте да живот на овоме свету није ништа друго до игра, и разонода, и улепшавање, и међусобно хвалисање и надметање имецима и бројем деце! Пример за то је биље чији раст после кише одушевљава невернике, оно затим буја, али га после видиш пожутела, да би се на крају скршило. А на ономе свету је тешка патња и Алахов опрост и задовољство; живот на овоме свету је само варљиво наслађивање. (Ал-Хаид 20)

Ово свакако не значи да се треба замонашити и одрећи овога света, јер ислам то забрањује па Узвишени каже:

И настој да тиме што ти је Алах дао стекнеш онај свет, а не заборави ни свој удео на овоме свету и чини другима добро, као што је Алах теби добро учинио, и не чини неред по Земљи, јер Алах не воли оне који неред чине. (Ал-Касас 77)

Алах Узвишени нам је подарио благодат разума како бисмо ту благодат искористили у ономе што ће нам користити на овом и будућем свету, али нажалост већина људи ту благодат користи само у ономе што ће им користити у овосветским стварима па макар то било и на уштрб интереса других и њихове штете. Ово је категорија људи коју појашњава Узвишени Алах у свом говору па каже:

Они знају само спољашњу страну живота на овоме свету, а према ономе свету су равнодушни. (Ар-Рум 7)

Мудар и паметан је онај ко разум искористи у интересу своје вере и дуњалука (овога света) и оствари оно што га чини срећним на овоме свету у смислу експлоатације и уживања у свему ономе што је Алах створио у космосу у интересу човека и у смислу унапређења његовог живота, као и у циљу спознаје онога што ће га приближити његовом Господару (Алаху) како би био спреман за оно што га чека након смрти.

Човек има потребу да некада застане и сам са собом размисли шта је са њим и на којој је вери јер је то кључно питање. Неприхватљиво је за разумног човека да се жртвује следећи веру или искривљене, лажне и нелогичне идеологије које се супростављају здравом разуму. Користећи разум којег му је Алах дао човек може разлучити истину од неистине и тачно од нетачног. Узвишени Алах је даровао благодат разума како би размишљао а не да слепо следиш без икакве провере и истраживања. Али на жалост ово друго је случај са већином људи који су затекли веру својих очева и предака и следили су је по традицији па тако на пример код хиндуса већина веровања је настало руководећи се истанчаним чулом укуса пре него инстинктом за обожавањем створења као што су мишеви, пилетина, краве, камење и друго. Рекао је један од учењака: *“У Индији се обожшава све осим Алаха Узвишеног!”* Овим је мислио на све религије у Индији осим ислама због слепог слеђења без икакве провере. Овакву категорију људи кори Узвишени Алах и појашњава њихову бескорисност па каже:

А када им се каже: "Приступите ономе што Алах објављује, и Посланику!", они одговарају: "Довољно нам је оно што смо од предака наших запамтили." – Зар и ако преци њихови нису ништа знали и ако нису на Правоме путу били?! (Ал-Маидах 104)

Немој помислити да желим вређати и омаловажавати остале религије и идеологије, или се изругивати са њима. Не! Нама Кур'ан то забрањује, па каже Узвишени:

Не грдите оне којима се они, поред Алаха, клањају, да не би и они неправедно и не мислећи шта говоре Алаха грдили. – Као и овима, тако смо сваком народу лепим поступке њихове представљали. Они ће се, на крају, Господару своме вратити, па ће их Он о оном што су радили обавестити. (Ал-Ан'ам 108)

Ја само желим да људи спознају истинску и праву веру, да се прошири добро, мир и хармонија међу људима, а бојим се за њих да не скончају на лош и болан начин што чека сваког оног ко умре а буде обожавао неког другог мимо Алаха Узвишеног и следио неки други шериат (верозакон) мимо шериата који је објављен Мухамеду, нека је на њега Божији мир и спас, и са којим је Алах задовољан да буде шериат за све људе. Све ово ме је мотивисало на писање ове књиге.

Како би дошао до истине покрену свој ум и размишљање о ономе на чему си. Осами се и усмери своје мисли ка царству небеса и Земље и ономе што је Алах створио на њима и између њих и буди од оних о којима Узвишени Алах каже:

У стварању небеса и Земље и у измени ноћи и дана су, заиста, знамења за разумом обдарене, за оне који и стојећи и седећи и лежећи Алаха спомињу и о стварању небеса и Земље размишљају. "Господару наш, Ти ниси ово узалуд створио; хваљен Ти буди и сачувај нас патње у ватри! (Алу Имран 190-191)

Како би ти суштина била јасна Алах Узвишени је појаснио да није створио овај универзум из игре и забаве па каже:

Ми нисмо створили небеса и Земљу и оно што је између њих да бисмо се играли.

Ми смо их створили са циљем, али већина ових не зна.
(Ад-Духан 38-39)

Чињеница је да човек није створен узалудно, не наређује се нити забрањује нешто тек тако, нити се награђује нити кажњава узалудно. Узвишени Алах је рекао:

Зар сте мислили да смо вас узалуд створили и да Нам се нећете повратити?"

И нека је узвишен Алах, Владар истинити, нема другог бога осим Њега, Господара свемира величанственог! (Ал-Му'минун 115-116)

По природи ствари сваки човек по питању овосветских ствари тражи оно најбоље и најпотпуније, тражи оно преко чега ће постићи срећу било да се ради о јелу, пићу, одећи и осталим овосветским ужицима. Такође, неопходно је да човек исту логику примени и по питању своје вере и убеђења и треба тражити најбољу, најпотпунију веру, која нема мана и која није у контрадикторности са урођеном и здравом природом и разумом. Треба тражити веру у којој ће човекова душа наћи срећу, срце наћи смирај и спокојан живот. У овој брошури позивам племенитог читаоца да проучава ислам као последњу религију где ће видети да је ислам вера тевхида (монотеизма) која се не супротставља урођеној природи и разуму. Ислам је вера са којом је Алах задовољан да буде вера Његових створења. Све ово ти неће поћи за руком осим уз Алахову помоћ и након што очистиш своју душу од њених страсти, овосветских прохтева и верске пристрасности, почнеш своје истраживање и проучавање из исламских исправних извора и узимаш знање од побожних верских учењака који не

желе да њихово проучавање вере буде ради овосветске користи, већ је њихова највећа брига Алахово задовољство и спас њихове браће, тј. човечанства од ватре у паклу и чувају се да не буду од оних који су узели веру и шериат као извор зараде. Узвишени Алах је рекао:

Они који таје оно што је Алах у Књизи објавио и то замењују за нешто што мало вреди – они у трбухе своје не трпају ништа друго до оно што ће их у ватру довести; на Судњем дану Алах их неће ни ословити, нити их очистити – њих чека патња несносна. (Ал-Бакарах 174)

Бори се у потрази за Алахом и чињеницама које ниси знао па ћеш видети да је Алах уз тебе, да ће те упутити и указати на Прави пут, јер Узвишени Алах каже:

Оне који се буду због Нас борили Ми ћемо, сигурно, путевима који Нама воде упутити; а Алах је, заиста, на страни оних који добра дела чине! (Ал-Анкабут 69)

ТЕЖАК ИЗБОР

Промена вероисповијести је једна од најтежих одлука коју човек може донети у своме животу где се њему (човеку) бори добро и зло, припадност односно неприпадност вери, али је свакако одлука која заслужује да због ње човек све жртвује. Алах Узвишени је рекао:

А на Дан кад они који нису веровали пред ватром буду заустављени: "Зар ово није истина?" – одговориће: "Јест, Господара нам нашег!" – "Е па искустите патњу" – рећи ће Он – "јер сте стално порицали." (Ал-Ахкаф 34)

Знај да постоје два пута, трећег нема. Постоји пут који води до раја а то је пут којим су ишли Алахови посланици, и постоји пут који води до ватре у паклу а то је пут на којем се страсти узимају за божанство. Ми смо попут човека пред којим су различити путеви и он не зна који ће га пут одвести до његовог циља све док му не дође човек који познаје исправан пут и укаже му на њега. Наравно, то су Алахови посланици (они који ће нам указати на прави пут). Нема теже ситуације од оне када дође атеиста или онај ко је Алаха обожавао практикујући неку другу веру а не ону са којом су дошли Алахови посланици и са којом је Алах задовољан да буде вера Његових робова, па открије реалност и постане му јасно стање од којег ће дете оседети, а трудница свој плод побаци. Алах Узвишени је рекао:

Чекају ли они да се обистине претње њене? Онога дана када се обистине, рећи ће они који су на њих пре заборавили: "Истину су посланици Господара нашег доносили! Да нам је заговорника каква, па да се за нас заузме или да нам је да будемо враћени, па да поступимо друкчије него што смо поступили!" Али, они су сами себе

упропастили, а неће им бити ни оних које су измишљали.
(Ал-А'раф 53)

Тада ће се човек надати да ће се моћи откупити највреднијим што је поседовао на овоме свету. Рекао је Узвишени:

Неверник би једва дочекао да се од патње тога Дана искупи синовима својим, и женом својом, и братом својим, и породицом својом која га штити, и свима осталима на Земљи – само да се избави. Никада! Она ће буктиња сāmа бити која ће удове чупати, зваће онога ко је главу окретао и избегавао и згртао и скривао. (Ал-Ма'ариц 11-18)

Свако од нас водећи се својим инстинктом зна да постоји добро и зло и може да их разликује уз помоћ разума којег му је Алах подарио. Сврха божијих верозакона је да наређују на добро и одвраћају од зла. Сви људи су браћа, имају истог праоца и мајку. Због тога желимо да се окупимо око једне вере, а то је ислам са којим су дошли сви веровесници и посланици. Желимо да следимо последњи шериат (верозакон) којег је Алах објавио и да оставимо модерна божанства попут кипова и идола о којим Алах није објавио никакав доказ. Желимо да напустимо светковање људи, да се вратимо обожавању Алаха Једног Јединог и да Му не приписујемо судруга (да Му ширка не чинимо).

ЗАКЉУЧАК

Сигуран сам да постоји могућност да човечанство живи у миру на овој Земљи, да сви људи могу живети раскошним животом са смиреношћу у душама и са искреношћу и љубављу у срцима. То ће се постићи када се окупе на истинској, правој вери у оквиру које ће обожавати Алаха, која ће осигурати једнакост за све без обзира на боју коже, језик и расу. Та вера ће гарантовати слобуду свих људи па неће бити међусобног поробљавања. У тој вери ће стари бити милостиви према млађима, а млади ће поштовати старије. У тој вери ће учењак имати узвишено место и биће уважаван, нико неће чинити неправду и слабашни ће бити јак све док му се не врати право које му је узурпирано, а онај ко је јак биће слаб све док се од њега не узме право које је узурпирао другоме. Испуњавање се преузете обавезе и еманети, криминал и прекршаји биће сведени на минимум и сва права ће се спроводити. Животи, имеди и част бит ће заштићени, тежиће се чињењу добра па ће се наређивати на добро и одвраћати од зла како би живот опстао и људи били спокојни. Ово је само један део онога што доноси истинска вера, а као што сам већ рекао међународни ционизам жели удаљити човечанство од ове вере преко својих медија којима су поробили свет. Циљ тога је да прикажу ислам назадним, ретроградним и како он крши људска права, јер знају ционисти да њихов опстанак зависи од тога колико се ислам шири и да им прети нестанак тамо где се ислам појави, прошири и људи га прихвате. Зато ционисти журно, свим својим могућностима и снагама настоје приказати искривљену слику о исламу целом свету, а не знају да су они попут онога ко покушава својом руком заклонити Сунце јер

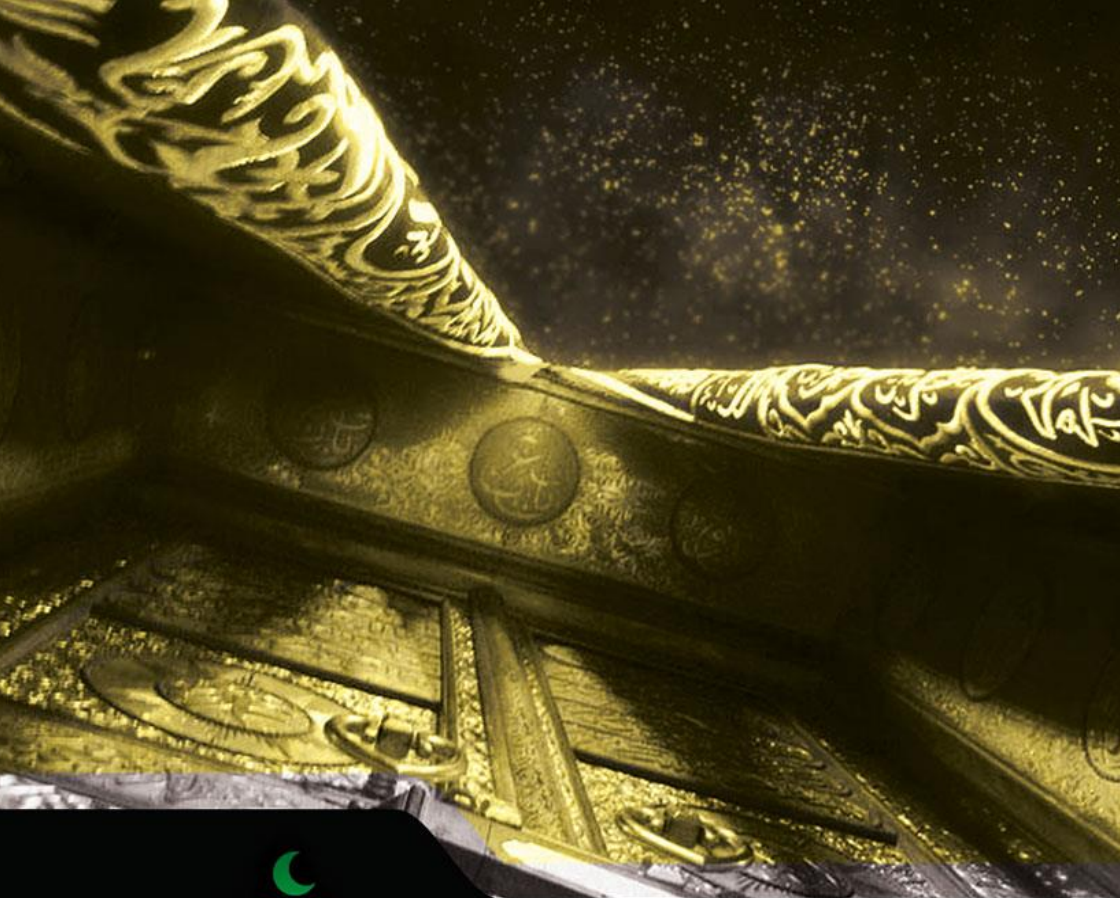
истина је јасна и очигледна, а лаж непостојана како нас је Узвишени о томе обавестио:

Они желе да устима својим утрну Алахово светло, а Алах жели видљивим учинити светло Своје, макар не било по вољи неверницима. (Ат-Тавбах 32)

Размисли рационално и не дозволи да неко други размишља уместо тебе. Буди слободан у доношењу одлуке и немој бити поводљив. Раније, пре знања, спознаје и напретка, људи су се правдали незнањем, међутим тај изговор више не важи јер су данас информације лако доступне због различитих средстава комуникације као да је читав свет постао једно село. Знам да је одлука тешка, али завређује да се размисли о њој јер Алахова истинска вера ће опстати све до Судњег дана. Буди од оних који ако прихвате ислам следиће га и на коленима, и ако поверује у њега позиваће к њему. Ово је особина цивилизованог, савременог човека – да тражи свако добро и да презире зло. Истину је рекао Узвишени Алах:

Он је послао Посланика Свога с упутством и правом вером да би је издигао изнад осталих вера, макар не било по вољи многобошцима. (Ат-Тавбах 33, Ас-Сафф 9)

Молим Алаха да упути твоје срце, осветли ти прави пут и да те упути ка истини. Нека је хвала Алаху, Господару свих светова и нека је благослов и селам на нашег Веровесника Мухамеда, његову породицу и асхабе (његове другове).

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM